

[Hakikat Ocak 2018 - 292. Sayı \(pdf\)](#)

HAKİKAT'te Bu Ay:

TAKDİM

BAŞYAZI

"İnsanlar İçerisinde, Müminlere En Şiddetli Düşman Olarak Yahudileri Bulursun." (Mâide: 82)

"İçlerinden Pek Azı Hariç, Onlardan Daima Hainlik Görürsün!" (Mâide: 13)

"Onlar (Yahudiler) Nerede Bulunurlarsa Bulunsunlar, Zillet Altında Kalmaya Mahkûmdurlar." (Â-i İmran: 112)

"Onlar Allah'tan Bir Gazaba Uğramışlardır ve Üzerlerine Miskinlik (Damgası) Vurulmuştur. Çünkü Onlar Allah'ın Âyetlerini İnkâr Ediyorlar ve Haksız Yere Peygamberlerini Öldürüyorlardı." (Â-i İmran: 112)

"Onlar Size Fenalık Etmekten Aslâ Geri Kalmazlar. Size Sıkıntı Verecek Şeyleri İsteyip Dururlar. Öfkeleri Ağızlarından Taşmaktadır. Kalplerinin Gizledikleri İse Daha Büyüktür." (Â-i İmran: 118)

"AMERİKA DEMEK YAHUDİ DEMEK, YAHUDİ DEMEK AMERİKA DEMEK."
(Ömer Öngüt -Kuddise Sırruh-)

[Amerika'nın Kudüs Kararı Gerçek Yüzünü Göstermiş Oldu](#)
[Zorba ABD](#)
[İşgalci İsrail](#)
[İsrail, ABD Sayesinde BM Kararlarının Hiçbirini Tanımıyor ve Uygulamıyor](#)
[İsrail Terörle Kurulmuştur. Terör İsrail'in En Büyük Gıdasıdır](#)
[Türkiye'nin Duruşu Yahudilere İkinci Bir Tokat Vurdu](#)
[Trump Kudüs Kararını, Kudüs'ün Elimizden Çıkmasının Yüzüncü Yılında Açıkladı](#)
[Amerika'yı Yöneten Evanjelik Aşırı Dinciler](#)
[Deccal Amerika'dan Çıkacak](#)
[Bizzat Hazret-i Allah Bize Yahudileri Tanıtıyor](#)
[İşgalci Yahudilerin Filistin'de Yaptıkları Soykırım, Vahset ve Katliamlar](#)
[Osmanlı'nın Son Devrindeki Yahudi İhaneti](#)
[İhanette Yahudilerle Yarışanlar](#)
[Medine Müdafii Fahreddin Paşa](#)
[Dünyanın Çıbanbaşı](#)

[MÜBAREK BELDE KUDÜS ve MESCİD-İ AKSÂ](#)
[Kâbe-i Muazzama'dan Sonra Yeryüzündeki İkinci Mescid; Mescid-i Aksâ](#)
[Peygamberân-ı İzâm Hazerâtı ve Filistin](#)
[Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Kudüs- Mescid-i Aksâ Yolculuğu ve Miraç](#)
[Kible'nin Değiştirilmesi](#)
[Hazret-i Ömer -Radyallahu Anh- Efendimiz'in Kudüsü Fethi](#)
[Selâhaddin Eyyûbî Hazretleri ve Kudüs](#)
[Yavuz Sultan Selîm Hân'ın Kudüs'ü Yeniden Fethi](#)
[İkinci Abdülhamid Han ve Kudüs](#)

[YAHUDİLERİN İÇYÜZÜ](#)
[Yahudiler Küfür Ehlidir, İslâm'a ve Müslümanlara Düşmandır](#)
[Lânetlenmiş Kavim](#)
[Peygamberlerini Öldüren Kavim](#)
[Hazret-i Allah'a Yalan ve İftiralar Uydurdular](#)
[Peygamberlere Yapılan İftiralar](#)
[Tevrat'ın Tahrif Edilmesi](#)
[Yahudi İhaneti](#)
[Yeryüzünde Bozgunculuk Yapan Kavim](#)
[Her Taşın Altında Yahudiler](#)

/ İsmail Yavuz

Kur'an-ı Kerim Tefsiri

[Felâk Sûre-i Şerif'inin Tefsiri \(4\)](#)

[İstiâze \(1\)](#)

Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm

Hicretin Sekizinci Yılı

Huneyn Savaşı (2)

**Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh-
Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden
İnciler (83)**

Dikkat Edilmesi Gereken Bazı Hususlar

**EVLİYÂ-İ KİRÂM -kaddesallahu Esrârehüm-
Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki
Beyan ve İfşaatları (206)**

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- (10)

**Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına
İzah ve Açıklamalar (139)**

Abdürrezzâk el-Kâsânî -Kuddise Sırruh- (6)

**Tasavvuf'un Aslı Hakikat ve Marifetullah
İncileri**

İbtilâ ve İmtihan (17)

İSLÂM İLMİHALİ

Hacc (36)

HACC HAKKINDA BİR TATBİKAT (20)

**ASHÂB-I KİRÂM -Radiyahallahu anhüm-
HAZERÂTI'NIN HAYATI**

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyahallahu Anh- (52)

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâna, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

ABD, Ortadoğu ve İslâm dünyasında icra ettiği; işgal, zulüm, katliam ve terör faaliyetlerini Kudüs'ü İsrail'in başkenti ilan ederek yeni bir aşamaya taşıdı. Amerika'nın tüm bu zulüm ve düşmanlık siyasetinin arkasında yahudilerin olduğu meydana çıktı. Amerika İsrail için bütün dünyayı karşısına almayı göze aldı.

Amerika Kudüs kararı ile İsrail'in buradaki işgalini meşrulaştırmaya çalıştı. Milyonlarca Filistinli mültecinin haklarını ayaklarının altına almak istedi.

Amerika öteden beri, yetmiş yıldır İsrail'in süregelen işgalini ve zulmünü destekliyordu.

Ancak hiç bu kadar pervasız bir şekilde safını ve niyetini ortaya koymamıştı.

Amerika'nın altında kendisinin de imzası bulunan bütün uluslararası kararları, devletlerarası hukuku hiçe sayarak İsrail işgalini meşru kabul etmesi, Kudüs'ü İsrail'in başkenti ilan etmesi basit bir karar değildir. "Bizi ilgilendirmez." denilecek bir karar hiç değildir. Zira bunların hedefinde Türkiye de vardır. Nitekim biliyorsunuz Amerika-yahudi ikilisi uzun zamandır bölgemizde ve Türkiye aleyhinde büyük plânlar çeviriyor. PKK'yı en modern silahlarla donatıyor. FETÖ'yü aynı şekilde hâlâ kullanıyorlar.

Hiç şüphe olmasın ki Amerika-yahudi ikilisinin çok daha büyük plânları var. Mekke'yi, Medine'yi, İstanbul'u; Mısır'dan Türkiye'ye bütün bu coğrafyayı yutmak, ele geçirmek, bölgedeki müslüman nüfusu azaltmak, insanları sürmek, yok etmek istiyorlar.

Amerika'nın bu içyüzünü, yahudi güdümünde bir devlet olduğunu Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Hazretleri yıllar evvel şöyle haber vermişlerdi:

"İsrail demek, Amerika demek, Amerika demek, hıristiyan âlemi demek. Amerika demek yahudi demek, yahudi demek Amerika demek."

Nitekim; Trump'ın -altında Amerika'nın da imzası bulunan bütün uluslararası hukuk kararlarını çiğneyerek- Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıma kararı Amerika'nın yahudinin elinde bir oyuncak haline geldiğini tescillemiştir.

Dikkat ederseniz, Amerika'nın bu haksız, hukuksuz, adaletsiz Kudüs kararına karşı sesini en çok yükselten ülke Türkiye oldu. Türkiye'nin öncülüğünde toplanan İslâm İşbirliği Teşkilatı bu haksız karara karşı durdu ve dünyaya güçlü bir mesaj verdi. İslâm ülkeleri; Kudüs'ü Filistin'in başkenti olarak tanıdığını ilan etti, ABD'nin kararını hükümsüz saydı.

İslâm milletlerinin birliği ve hep beraber bu kararı almaları çok mühimdir.

Zira; **"Müslümanlar birlik olsa dünyaya hâkim olurlar. Niçin? Çünkü Allah-u Teâlâ İslâm'ı destekler."** (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)

Nitekim İslâm İşbirliği Teşkilatı'nda alınan bu karardan sonra bütün dünya ülkeleri BM Genel Kurulu'nda Amerika ve İsrail'e büyük bir tokat daha vurdu.

Bugünkü Amerikan yönetiminde Evanjelik hıristiyanların etkin olduğu biliniyor. Trump'ın bazı danışmanlarının ve başkan yardımcısının fanatik evanjelik oldukları söyleniyor.

Evanjeliklere göre Kudüs'ün yahudilerin eline geçmesi büyük kıyamet savaşının başlaması için lüzumlu bir aşama.

Bugün yaşananlar, Amerika'nın tavırları, yahudinin pervasızlığı, Deccaliyet devrinin artık kapıda olduğunu gösteriyor. Nitekim Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Hazretleri **"Hakiki Deccalin Amerika'dan çıkacağı"** haber vermişlerdir.

"Bu isyan cezasız kalmaz, vakit geldi. Allah'ım beterinden korusun. Bakalım Allah-u Teâlâ ne gösterecek." (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)

•

Baki esselâmü aleyküm, ve rahmetullah...

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

"İnsanlar İçerisinde, Müminlere En Şiddetli Düşman Olarak Yahudileri Bulursun." (Mâide: 82)

"İçlerinden Pek Azı Hariç, Onlardan Daima Hainlik Görürsün!" (Mâide: 13)

"Onlar (Yahudiler) Nerede Bulunurlarsa Bulunsunlar, Zillet Altında Kalmaya Mahkûmdurlar." (Âl-i İmran: 112)

"Onlar Allah'tan Bir Gazaba Uğramışlardır ve Üzerlerine Miskinlik (Damgası) Vurulmuştur. Çünkü Onlar Allah'ın Âyetlerini İnkâr Ediyorlar ve Haksız Yere Peygamberlerini Öldürüyorlardı." (Âl-i İmran: 112)

"Onlar Size Fenalık Etmekten Aslâ Geri Kalmazlar. Size Sıkıntı Verecek Şeyleri İsteyip Dururlar. Öfkeleri Ağızlarından Taşmaktadır. Kalplerinin Gizledikleri İse Daha Büyüktür." (Âl-i İmran: 118)

"AMERİKA DEMEK YAHUDİ DEMEK, YAHUDİ DEMEK AMERİKA DEMEK." (Ömer Öngüt -Kuddise Sırruh-)

İsmail Yavuz - Ocak 2018
Başyazı - Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s.3-34

Hadis-i şerif'te şöyle buyruluyor:

"Allah yahudileri de hezimete uğratacaktır. Artık Allah'ın yarattığı yaratıklardan arkasında bir yahudinin saklanıp da Allah'ın konuşurmayacağı hiçbir şey kalmayacaktır. 'Ey Allah'ın müslüman kulu! İşte bu bir yahudidir. Gel de onu öldür!' demeyen ne bir taş, ne bir ağaç, ne bir duvar, ne de bir hayvan olacaktır. (Yalnız Gargad ağacı bu hükmün dışındadır. Çünkü bu onların ağaçlarındandır, konuşmayacaktır.)" (İbn-i Mâce)
"Allah-u âlem yahudiler Mekke-i mükerreme'ye ve Medine-i münevvere'ye giremeyecek, Medine-i münevvere'ye nötron bombası atsalar gerek. Amma onlar, amma Çinliler. Bütün halk ölecek. Bundan değil müslümanlar, bütün küffar halkı da rahatsız olacak. Sonra Allah-u Teâlâ onların öldürülmesini murad ettiği zaman, küffar memleketine sığınmış bir yahudiyi dahi ikrah ettikleri için haber verecekler. Yalnız Amerika haber vermeyecek, çünkü Amerika onlardandır."
(Ömer Öngüt -kuddise sırruh-)

ABD Başkanı bütün Müslüman ülkeleri ve bütün dünya milletlerini karşısına alarak Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıdığını açıkladı. Ve bu alevi körükledi.

ABD, Ortadoğu ve İslâm dünyasında icra ettiği; işgal, zulüm, katliam ve terör faaliyetlerini Kudüs'ü İsrail'in başkenti ilan ederek yeni bir aşamaya taşıdı. Amerika'nın tüm bu zulüm ve düşmanlık siyasetinin arkasında yahudilerin olduğu meydana çıktı. Amerika İsrail için bütün dünyayı karşısına almayı göze aldı.

Hiç şüphe olmasın ki Amerika-yahudi ikilisinin çok daha büyük plânları var. Mekke'yi, Medine'yi, İstanbul'u; Mısır'dan Türkiye'ye bütün bu coğrafyayı yutmak, ele geçirmek, bölgedeki müslüman nüfusu azaltmak, insanları sürmek, yok etmek istiyorlar.

"Onlar size fenalık etmekten aslâ geri kalmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar. Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır. Kalplerinin gizledikleri ise daha büyüktür." (Âl-i imran: 118)

Binaenaleyh Amerika'nın altında kendisinin de imzası bulunan bütün uluslararası kararları, devletlerarası hukuku hiçe sayarak İsrail işgalini meşru kabul etmesi, Kudüs'ü İsrail'in başkenti ilan etmesi basit bir karar değildir. "Bizi ilgilendirmez." denilecek bir karar hiç değildir.

Biliyorsunuz Amerika-yahudi ikilisi uzun zamandır bölgemizde ve Türkiye aleyhinde büyük plânlar çeviriyor. PKK'yı en modern silahlarla donatıyor, hâlâ silah gönderiyor. FETÖ'yü aynı şekilde hâlâ kullanıyor, FETÖ'cü hain polisleri Amerika mahkemelerde Türkiye'nin aleyhine şahit olarak çıkartıyor.

Tüm bu zorbalıklara ve düşmanlıklara ise Türkiye sessiz kalmıyor. Türkiye'nin öncülüğünde İslâm ülkeleri toplanıyor, yine ardından bütün dünya ülkeleri Amerika'nın hukuksuzluğunu, zorbalığını yüzüne vuruyor.

Yahudi ve Amerika Türkiye'den yeni bir tokat yedi. Hiç umdukları gibi olmadı. Amerika şerefini kaybetti.

Amerika'nın düştüğü bu zelil durumu Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri şöyle haber vermişlerdi:

"Amerika demek yahudi demektir, yahudi demek Amerika demektir. Binaenaleyh bütün dünya bunlardan ikrah etti. Müslümanların cezaları var cezalarını çekiyor. Sonra cezaları bitince onların cezası başlayacak.

Şimdi Amerika ona karşı destek veriyor; 'Ben de Yahudi'yim.' diyor. Bütün dünya lanet ediyor. O da aynı lanetten alıyor. Şerefini kaybetti. Eskiden Amerika deyince bir şeydi, artık şerefini de kaybetti." (Ömer Öngüt -kuddise sırruh-, 2004)

Amerika'nın Kudüs Kararı

Gerçek Yüzünü Göstermiş Oldu:

Amerika'nın İsrail'i memnun etmek için bütün dünyayı karşısına alması, tıpkı İsrail gibi bütün uluslararası hukuk kararlarını çiğnemesi; küffarın amacını ve gerçek yüzünü gösteren çok önemli bir hadise oldu.

Amerika bu kararı ile İsrail'in Kudüs ve Filistin topraklarındaki işgalini meşrulaştırmaya çalıştı. Milyonlarca Filistinli mültecinin haklarını ayaklarının altına almak istedi.

Amerika öteden beri, yetmiş yıldır İsrail'in süregelen işgalini ve zulmünü destekliyordu.

Ancak hiç bu kadar pervasız bir şekilde safını ve niyetini ortaya koymamıştı.

Amerika'nın bu içyüzünü, yahudi güdümünde bir devlet olduğunu Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri yıllar evvel şöyle haber vermişlerdi:

"İsrail demek, Amerika demek, Amerika demek, hıristiyan âlemi demek.

Amerika demek yahudi demek, yahudi demek Amerika demek."

Nitekim; Trump'ın -altında Amerika'nın da imzası bulunan bütün uluslararası hukuk kararlarını çiğneyerek- Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak tanıma kararı Amerika'nın yahudinin elinde bir oyuncak haline geldiğini tescillemiştir.

Bu karar; Amerika'nın ve onu yönlendiren Siyonist güçlerin amaçlarına giden yolda, hiçbir kural, hiçbir kaide, hiçbir ahlâk tanımadıklarını göstermiştir.

Bu karar; bütün dünyaya kendisini "Demokrasi", "İnsan Hakları", "Özgürlük", "Adalet" gibi kavramların öncüsü gibi gösterenlerin ne kadar büyük bir yalancı olduklarını ortaya sermiştir.

"İnsan hakkı" diyerek bütün dünyaya nizam vermeye, ülkelerin içişlerine müdahale etmeye çalışanlar; yahudilerin zulmünü, işgalini, Filistinlilerin hakkını çiğnemek, yok saymak istediler. Zira bunlar kendilerinden olmayanları insan saymıyorlar.

"Adalet sadece bizde var" tafrasıyla ortalıkta dolaşanlar kendi kurdukları adaletsiz BM düzenine bile tahammül edemedi. Bütün dünyaya "Ben güçlüyüm, benim dediğimi kabul edeceksiniz." diye ayar vermeye çalıştı.

"Özgürlük"ler ülkesi diye yıllardır reklamlarını yapan bu yalancılar 70 yıldır açık hava hapisanesinde yaşayan Filistinliler'e bir gram özgürlüğü reva görmek istemediler. İstemezler.

Zira Cenâb-ı Hakk onları bize tanıtıyor:

"Kitap ehlinde olan kâfirler de müşrikler de size Rabb'inizden bir hayır inmesini istemezler." (Bakara: 105)

"Size bir iyilik dokunursa bu onları üzer. Başınıza bir musibet gelse buna da sevinirler." (Âl-i imran: 120)

Yıllardır "Demokrasi" diyerek ülkeleri işgal eden, dünyaya nizam vermeye çalışan Amerika BM'de yapılan oylamada dünya ülkelerini kendi istediği gibi oy kullanmaları için açıkça tehdit etti.

"Demokrasi" adı altında Irak'ta, Afganistan'da dünyanın birçok yerinde vahşet ve zulüm yapanlar gerçek yüzlerini pervasızca bütün dünyaya gösterdiler. Tehdit dili ve zorbalık Amerika'nın stratejik politikası haline geldi.

Karşımızda dünyaya demokrasi, adalet, insan hakkı getirmeye çalışan küresel bir güç değil, silahı ve gücü ile bütün dünyayı tehdit eden zorba ve zalim bir ülke var.

Zorba ABD:

ABD Başkanı Trump'ın "Kudüs'ü resmen İsrail'in başkenti olarak tanıma zamanı gelmiştir. Tel Aviv'deki büyükelçiliğimizin Kudüs'e taşınması talimatını verdim." diyerek ilan ettiği fütursuz kararından sonra bu karara karşı hazırlanan Kudüs tasarısı BM Genel Kurulu'ndaki oylanmadan önce ABD BM üyesi 193 ülkenin 180'ini mektupla tehdit etti.

ABD'nin uluslararası örgütteki daimî temsilcisi Nikki Haley'in diğer diplomatlara gönderdiği elektronik postada "Oyunu vermeyi düşünürken Başkan'ın ve ABD'nin bu oyu kişisel bir mesele olarak algıladığını bilmeni istiyorum" demesi büyük tepki çekti. Haley, Twitter mesajında ise 'evet' oyu veren ülkeleri bir kenara yazacakları tehdidini savurdu.

Ardından ABD başkanı Trump dünyanın gözü önünde şantajla devam etti. Resmen şu açıklamayı yaptı:

"Dün Nikki'nin (ABD'nin BM Daimî Temsilcisi Nikki Haley), BM'de paralarımızı alıp sonra da Güvenlik Konseyi'nde bize karşı oy kullanan ya da Genel Kurul'da aleyhimize oy kullanma potansiyelini taşıyan ülkelere gönderdiği mesaj hoşuma gitti. Yüzlerce milyon hatta milyarlarca dolar alıp sonra bize karşı oy kullanıyorlar. Pekâlâ, oylamayı izleyeceğiz. Birakalım aleyhimize oy kullansınlar, paramız bize kalır. Umurumuzda değil."

Küffar Haçlı devletleri Türkiye'ye olan düşmanlıkları sebebiyle daima yahudiyle işbirliği yapmıştır.

Ancak Trump ve Amerika o kadar pervasız ki bütün dünya devletlerini Arabistan'ın durumuna düşürmeye çalışıyor. Beni desteklemeyen iktidarları indiririm, vururum, kırımım diye korkutarak bütün ülkeleri kendi politikalarına boyun eğmeye ve işbirlikçi pozisyonuna indirgemeye çalışıyor. Amerika kimseyi dinlemiyor. Ya benim işbirlikçim olursunuz, yahut yapacağımı bilirim diyor.

"Amerika kendisinden başka kuvvet istemiyor." (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)

"Amerika dünyaya meydan okumak istiyor amma, onun da düşmanı çok." (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)

Amerika açıkladığı son "ulusal güvenlik stratejisi" belgesi ile bu durumu açıkça ilan etti. Barışı savaşla, askeri gücümlle koruyacağım dedi. Tek amacım "Amerika çıkarları" dedi.

Amerika "Amerikan çıkarları" diyor ama, İsrail söz konusu olunca "Amerikan çıkarları" nı çiğnemekten de çekinmiyor. Bir ülke düşünün ki İsrail için kendi çıkarlarını, kendi değerlerini, kendi ekonomisini her şeyini feda ediyor, bütün dünyayı karşısına alıyor.

Zira:

"İsrail demek Amerika demek, Amerika demek hıristiyan âlemi demek.

Amerika demek yahudi demek, yahudi demek Amerika demek."

("Hatm'ül-Evliyâ Ömer Öngüt -kuddise sirruh-, s. 633)

"Kibrin", "Zulmün", "Adaletsizliğin", "Vahşetin" mücessem bir temsilcisi haline gelen bu "Despot" ülke bütün dünyayı "Esir" etmeye, ülkeleri ve yönetimleri kendi fütursuz, zâlim politikalarının işbirlikçisi haline getirmeye çalışıyor.

Kimisi bu baskıya boyun eğiyor, Arabistan, Bahreyn, BAE gibi. Ancak şerefini kaybediyor.

"Onlar müminleri bırakıp kâfirleri dost edinirler. Onların tarafında bir şeref ve kudret mi arıyorlar? Bilsinler ki şeref ve kudret tamamen Allah'a âittir." (Nisâ: 139)

İsrail'e, Amerika'ya yaranmak için Türkiye'ye sataşıyorlar. Medine kahramanı Fahreddin Paşa'ya "Hırsız" diyebilecek kadar alçalıyorlar.

İşte bunlar şerefini böyle kaybediyor.

Halbuki Cenâb-ı Hakk Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Ey iman edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin. Onlar size gelen gerçeği inkâr etmişken, onlara sevgi gösteriyorsunuz. Oysa onlar Rabb'iniz olan Allah'a inandığınızdan dolayı Peygamber'i ve sizi yurdunuzdan çıkarıyorlar." (Mümteherine: 1)

Kimisi de bu zulmü ve haksızlığı yüzlerine vuruyor, biçilen kefeni kabul etmiyor. Ancak şerefi artıyor. Türkiye gibi.

İşgalci İsrail:

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Andolsun ki insanların içerisinde, müminlere en şiddetli düşman olarak yahudileri ve Allah'a şirk koşanları bulursun." buyuruyor. (Mâide: 82)

Bugün İslâm dünyasında yaşanan sıkıntıların arka plânındaki birinci ülkenin İsrail olduğunu biliyoruz. PKK'ya Kürt devleti kurdurmaya çalışan, Barzani referandumunu büyük bir gayretkeşlikle destekleyen de İsrail olmuştur. İsrail bölgedeki en büyük çıban başıdır.

Suriye'de yedi yıldır savaş yaşanıyor ve milyonlarca Suriyeli mülteci durumunda.

Halbuki Filistin'de yetmiş yıldır İsrail işgali yaşanıyor ve milyonlarca Filistinli yetmiş yıldır mülteci.

İsrail'in güvenliği için, işgaline devam edebilmesi için İslâm memleketleri üzerinde büyük oyunlar oynanıyor. Karıştırılıyor, iç harpler çıkartılıyor, terör örgütleri kurulup destekleniyor, orduları dağıtılıyor, halkları topraklarını, vatanlarını terketmeye zorlanıyor. İsrail de işgaline ve zulmüne devam ediyor.

"(Yahudiler gizlice) tuzak kurdular. Allah da onların tuzaklarına karşılık verdi. Allah tuzak kuranlara karşılık vermekte en güçlü olandır." (Âl-i imran: 54)

İsrail, ABD Sayesinde BM Kararlarının Hiçbirini Tanımıyor ve Uygulamıyor:

Hazret-i Allah Kur'an-ı kerim'inde yahudileri bize şöyle tanıtıyor:

"Sen kendileriyle andlaşma yaptığın halde, onlar her defasında hiç çekinmeden andlaşmalarını bozarlar." (Enfâl: 56)

İsrail her zaman yaptığı gibi gerek karar öncesi gerek karar sonrasında bu kararı tanımadığını ilan etti. Kararın aleyhte çıkacağını tahmin eden İsrail Başbakanı Netanyahu,

oynamadan önce Birleşmiş Milletler'e 'Yalanlar Evi' diyerek saldırdı. *"İsrail Devleti bu oynamayı tamamen reddediyor. Kudüs bizim başkentimiz ve buradaki inşamıza devam edeceğiz. Yabancı elçilikler ABD'nin öncülüğünde Kudüs'e taşınacak. Bu olacak!"* dedi.

İsrail'in BM nezdindeki daimî temsilcisi Danon ise yazılı açıklamasında *"Kudüs'ün İsrail'in başkenti olduğunu bilmek için uluslararası kuruluşların onayına ihtiyacımız yok"* ifadesini kullandı.

Bugüne kadar BM Güvenlik Konseyi'nde ABD'nin onca kayırmasına rağmen İsrail aleyhinde onlarca karar alınmıştır. İsrail bunların hiçbirini uygulamamıştır.

Amerika İsrail'i desteklemek uğruna Birleşmiş Milletler'de İsrail aleyhindeki onlarca kararı veto etmiştir. Bu açık Amerikan desteğine rağmen BM'de İsrail'in işgalinin hukuksuz olduğuna dair, Filistin devleti'nin haklarını teslim eden BM kararları vardır.

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nde ABD'nin İsrail'i korumak için kullandığı veto sayısı bu konsey üyeleri tarafından kullanılan bütün vetoların toplam sayısından fazladır. Bu garip gerçeğe rağmen İsrail aleyhine alınmış yüze yakın BM Güvenlik Konseyi kararını İsrail uygulamamakta, BM'ye meydan okumaktadır. Bu kararları ABD'nin veto etmemesinin sebebi ise İsrail'in uymaması durumunda zor kullanılacağı tehdidi içermesidir.

Birçok Güvenlik Konseyi kararında İsrail'in yeni yahudi yerleşimleri kurması kınanmış, yeni yerleşim yeri kurmaması yönünde kararlar alınmıştır. Birçok ülke de defaatle İsrail'i yeni yerleşim yerleri kurmaması için ikaz etmiştir. Ancak İsrail mütemadiyen işgal ettiği topraklarda yahudi yerleşim yerleri inşa etmektedir. Kısaca İsrail işgali günagün sürekli devam etmektedir. İsrail Kudüs'te ve Batı Şeria'da müslüman nüfusu ortadan kaldırmaya çalışmaktadır.

Bütün bu hukuksuzlukların, pervasızlıkların, zulüm ve işgalin destekçisi ABD olmuştur. Olmaya devam etmektedir.

Irak Kuveyt'i haksız yere işgal ettiği zaman Amerika bütün dünyayı arkasına alıp Irak'a karşı savaş açmıştı. Oysa İsrail Amerika'nın desteği ile 70 yıldır mütemadiyen işgalini genişletiyor. Bugün hâlâ Filistin toprakları üzerinde Yahudi yerleşimleri inşa ediyor.

Kimi Filistinli Filistin dışında, kimisi Filistin'in içinde mülteci olarak yaşıyor. Filistinlerin yarısı ülke dışında mülteci, Ürdün nüfusunun yarısından fazlası Filistinli.

Bugün Filistin şehirleri diye bildiğimiz Gazze, Han Yunus .. gibi şehirler aslında büyük birer mülteci kampı ve aynı zamanda açık hava hapishanesi durumunda. Filistinliler, hastaneye, tarlasına, işine gitmek için saatlerce Yahudi kontrol noktalarında beklemek, İsrail'in inşa ettiği duvarlar yüzünden 50 m öteye gidebilmek için 3-4 km yürümek zorunda.

Bu işgale kim göz yumabilir. Bu haksız, adaletsiz, onlarca yıldır devam eden zulme kim sessiz kalabilir.

Bütün dünya sessiz kalsa biz kalamayız.

İsrail Terörle Kurulmuştur. Terör İsrail'in En Büyük Gıdasıdır:

Hazret-i Allah küffarın, İslâm düşmanlarının öz niyetini bize şöyle haber veriyor:

"Eğer onların güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler." (Bakara: 217)

İsrail Devleti kurulmadan önce yahudi terör örgütleri kurulmuş, Siyonist terör örgütlerinin başlattığı katliamlar İsrail'in kurulması ile beraber devlet terörüne dönüşmüştür.

Ortalama 50 km'ye 100 km'lik küçük bir coğrafyada beş milyon yahudinin beş milyon Filistinli'yi yok etme, sürme, öldürme siyaseti yüz yıldır devam etmektedir.

Gazze, Batı Şeria, Ürdün ve Lübnan'daki mülteci kamplarında şu anda 3. nesil Araplar hayatlarını sürdürmeye çalışmaktadırlar.

Terörle Filistinlilerin yurtlarını elinden alan yahudiler bugün yaşanan hadiselerden de görüleceği üzere bu icraatlarını kurumsallaştırmışlar, "Devlet Terörü" haline getirmişlerdir.

Hatırlanacağı üzere 15 Kasım 1988'de Cezayir'de Filistin Devleti ilan edilmiş, ardından 1991 Oslo, 1993 Madrid'de ABD'nin bütün Ortadoğu ülkelerinin ve birçok Batılı ülkenin de imza koyduğu anlaşmaya göre İsrail Devleti 4 Mayıs 1999'da 1967 yılında işgal ettiği Gazze ve Batı Şeria'dan çekilecek, başkenti Doğu Kudüs olan Filistin devleti kurulacaktı. Süreç içerisinde İsrail hiçbir zaman işgal ettiği yerlerden çekilmedi, Şaron gibi fanatikler barış sürecini sabote etti, Netanyahu gibi son dönem fanatik iktidarları döneminde mütemadiyen işgale ve yeni yahudi yerleşimleri kurmaya devam etti.

İsrail'in defalarca oturduğu barış(!) masalarının sonucu ortada. Barış ve İsrail asla yan yana gelemeyecek iki kelimedir. İsrail'in nihai amacı Kudüs'ü ve Filistin'i müslümanlardan tamamen temizlemektir.

Genel duruma göre bazen bazı şeyleri kabul ederek anlaşma imzalayan İsrail daima nihai anlaşmayı ileri bir tarihe ertelemiş, böylece zaman kazanmıştır.

İsrail ne Batı Şeria'dan ne de Golan'dan hiçbir şekilde çekilmeyi düşünmemiştir. Amerika İsrail'i sıkıştırdığı zamanlarda barış istiyormuş gibi davranmak zorunda kalmıştır.

Oysa bugünün Amerika'sı bütün maskeleri çıkartıp, tamamen yahudi güdümünde hareket ettiği için, artık barış istiyormuş gibi yapmasına gerek kalmadı. Nitekim İsrail de bütün maskelerin çıkartıp attı.

İsrail'in yaptıklarını başka bir ülke yapmış olsaydı, dünya haritasından silinmiş olurdu. Halbuki bu ülke sınırsız askeri yardımlarla öyle bir ödüllendirilmiştir ki, İsrail bugün Ortadoğu'da ABD silahlı güçlerine dahi kafa tutabilecek silah ve teknoloji ile donatılmıştır.

Türkiye'nin Duruşu Yahudilere İkinci Bir Tokat Vurdu:

Dikkat ederseniz, Amerika'nın bu haksız, hukuksuz, adaletsiz Kudüs kararına karşı sesini en çok yükselten ülke Türkiye oldu. Türkiye'nin öncülüğünde toplanan İslâm İşbirliği Teşkilatı bu haksız karara karşı durdu ve dünyaya güçlü bir mesaj verdi. İslâm ülkeleri; Kudüs'ü Filistin'in başkenti olarak tanıdığını ilan etti, ABD'nin kararını hükümsüz saydı.

İslâm milletlerinin birliği ve hep beraber bu kararı almaları çok mühimdir.

Zira;

"Müslümanlar birlik olsa dünyaya hâkim olurlar. Niçin? Çünkü Allah-u Teâlâ İslâm'ı destekler." (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)

Nitekim İslâm İşbirliği Teşkilatı'nda alınan bu karardan sonra bütün dünya ülkeleri BM Genel Kurulu'nda Amerika ve İsrail'e büyük bir tokat daha vurdu.

Türkiye'nin öncülüğünde BM Güvenlik Konseyine gelen kararı bütün konsey üyesi ülkeler kabul etmesine rağmen Amerika veto hakkını kullanarak veto etmişti. Bunun üzerine yine Türkiye'nin öncülüğünde BM Genel Kurulu'nda yapılan görüşmede karar üçte iki çoğunlukla kabul edildi. 128 dünya devleti Amerika ve İsrail'in yanındaki birkaç minik devletten oluşan 9 ülkeye karşı ezici bir karar aldı. Amerika'nın kararını hükümsüz saydığını ilan etti.

Bu durum "Van minut" hadisesinden sonra İsrail'e ve onun güdümünde hareket eden Amerika'ya ikinci bir tokat oldu.

Dikkat ederseniz, Amerika böyle hukuksuz, adaletsiz, pervasız bir karar almakla yetinmedi. Bu karar aleyhine verilen önerenin BM genel kurulunda oylanmasından önce bütün dünya devletlerini tehdit ederek, şantajla kendi yanına çekmeye çalıştı. Ancak dünya milletleri bu adaletsizliğe, bu pervasızlığa, bu kaba güç gösterisine pirim vermedi. Trump'ın kararını geçersiz kabul etti.

BM Genel Kurulu'nun bu kararı Amerika, İsrail ve siyonistlere ağır bir darbe vurmuş oldu.

Kudüs işgalci İsrail'in zulmünün, zulme arka çıkan Amerika'nın, bütün dünyayı karşısına alma pervasızlığının, radikal dinci bir çetenin demokrasi, medeniyet maskesi altında dünyayı nasıl bir kaos ve kargaşaya sürüklemeye çalıştığının simgesi haline gelmiştir.

Trump Kudüs Kararını, Kudüs'ün Elimizden Çıkmasının Yüzüncü Yılında Açıkladı:

Dikkat ederseniz Trump bu kararını ne zaman açıkladı? Türklerin, Osmanlı'nın Kudüs'ü İngilizlere teslim etmek zorunda kaldıkları 9 Aralık 1917 tarihinin tam yüzüncü yılında.

Üstelik Türkiye ses çıkartmasını diye ülkemize FETÖ kumpaslarına benzer kumpaslarla Amerika'da dava tezgâhlayan bu alçaklar davanın duruşmalarını tam da bu kararın alındığı günlere denk getirdiler.

Bunlar bu kadar sinsi, bu kadar alçakça hareket ediyorlar. Açıkta, cepheden vuramadıkları için PKK'yı, PYD'yi, FETÖ'yü, IŞİD'i, bilumum terör ve fitneleri besleyip üzerimize salıyorlar. İçimizden işbirlikçiler devşirip kullanmaya çalışıyorlar.

PKK-PYD'ye verdikleri desteği artık gizlemiyorlar, "Partnerimiz" diyorlar. Tırlarla gönderdikleri silahların maksadı bellidir.

Türkiye'yi parçalamak için Kürtleri kullanmaya çalışıyorlar:

"Türkiye'yi parçalamak için onları kullanıyorlar. Türkiye büyük görünüyor, onu parçalamak için, yutabilmek için böyle yapıyorlar." (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)

Niçin? Özellikle Ortadoğu'da daha rahat at oynatmak, işgallerini meşrulaştırmak ve genişletmek için. Zira bunlara bu topraklarda Türkiye'den başka dur diyebilecek başka bir ülke yok.

Türkiye ve İslâm dünyası bu karara itiraz edemesinler diye bazı şeyler üst üste çakıştırılmıştır.

Bu arka plân Amerika'nın Kudüs kararının dengesiz bir başkanın anlık hezeyanı olmadığını, bu kararın açıklanabilmesi için uzun zamandır bir plânlama yapıldığını gösteriyor.

Dikkat ederseniz İsrail işgalini durmadan genişletiyor. Nerede duracak?

Hepimiz biliyoruz, boy boy haritaları yayınlanıyor. Yok Kürdistan, yok Ermenistan adı altında Türkiye'nin üçte birinde gözleri var. Türkiye'yi ortadan kaldırmaya niyetleri var.

Ancak Hazret-i Allah bu küffara fırsat vermiyor, plânlarını ayaklarına doluyor. Elhamdülillah-i Rabb'il Âlemin.

Küffar kuduruyor.

"Onlar size fenalık etmekten aslâ geri kalmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar. Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır. Kalplerinin gizledikleri ise daha büyüktür." (Âl-i imran: 118)

Amerika'yı Yöneten Evanjelik Aşırı Dinciler:

Amerika bütün bu BM kararlarını, yani kendisinin inşa ettiği bu adaletsiz hukuk düzenini bile çiğnemektedir.

Dünyanın en büyük gücü, dünyayı karıştıran, fitne ve fesat çıkartan en büyük çıban başı haline gelmiştir.

Dinci, faşist, fundamentalist, radikal zihniyete sahip, sapkın tarikat üyeleri Amerikan yönetimini ele geçirmiş durumda. Bütün dünyayı kaosa ve kargaşaya sürüklemeye çalışıyorlar.

Amerikan nüfusunun yüzde 30-35'ini Evanjelikler oluşturuyor. Evanjelikler ABD'de "Siyonist Hristiyanlar", "Amerikan Talibani" ve "Aşırı sağ" olarak da isimlendiriliyor.

Bugünkü Amerikan yönetiminde bu Evanjelik hıristiyanların etkin olduğu biliniyor. Trump'ın bazı danışmanlarının ve başkan yardımcısının fanatik evanjelik oldukları söyleniyor.

Evanjeliklere göre; *"Millenyum'a ulaştırmada gerekli olan ara safhalardan biri tüm Yahudilerin İsrail-Filistin'de toplanmasıdır. Bu ara dönem yaşandıktan sonra son aşamada Hazret-i İsa gelecek, Yahudilere Hristiyanlığa dönmelerini emredecek, bir kısmı bunu kabul ederken, reddedenler de yok edilecektir."* Evanjeliklerin şu an için İsrail'e tam destek vermelerinin ardında bu teo-politik inanç vardır.

Onlara göre "Tanrı tarafından seçilmiş bir topluluk" olarak Yahudiler, dünyanın sonu geldiğinde yaşanacak büyük Kıyamet Savaşı "Armageddon" döneminde başkenti Kudüs olan ve Süleyman Mabedi'nin (Temple) yeniden inşa edileceği İsrail'de yaşamalıdır. Bu esnada Deccal çıkacak ve sonunda Mesih'in gelmesiyle yenilgiye uğrayacaktır. Bu yenilgiyi tadacaklar arasında Evanjeliklere göre "kâfirler" olarak kabul ettikleri Yahudiler de vardır. Armageddon Savaşı'ndan zaferle çıkan Hazret-i İsa ve etrafındaki "iyiler" için yeni bir dünya düzeni ile birlikte "Son milenyum dönemi (son bin yıl dönemi)" başlayacaktır.

Evanjelikler için Kudüs'ün yahudilerin eline geçmesi büyük kıyamet savaşının başlaması için lüzumlu bir aşama.

Görüldüğü gibi sapkın fikirler ve dini akımlar sadece İŞİD gibi örgütlerde değil, dünyanın en güçlü ülkesi Amerika'nın yönetiminde varlar.

Bu sapkınların hepsi dünyayı büyük bir savaşa sürüklemek istiyorlar.

Uzlaşmaz, akıl almaz, hiçbir ölçüye hesaba uydurulamaz politikaların arkasında bu sapkın inançlı insanlar bulunuyor.

Bu sebeple çok dikkatli olmamız, her türlü hazırlığımızı ve tedbirimizi almamız lazım.

•

"Grace Hallsell isimli Amerikalı yazar *"Tanrıyı Kıyamete Zorlamak"* ismini koyduğu kitabında bu sapkın düşüncelere ait onlarca örnek veriyor:

"Amerika'da yeni bir dini mezhep var. 'Çılgınlar' denen kişilerden değil, yerleşik, orta ile orta-üstü sınıfa mensup Amerikalılardan oluşuyor. ...Tek bir hedefleri var: Kendilerini zahmetsizce, Armagedon savaşını ve Dünya Gezegeninin yok oluşunu izleyecekleri yere, yani semaya yükseltmesi için Tanrı'nın elini çabuk tutmasını sağlamak. ...Bugün Hıristiyanlık içinde en hızlı gelişen dini hareket budur." (Dale Crowley Jr., dini yayıncı. Washington D.C.)

"1948'de İsrail'in kurulması, 'Yahudilerin yüzyıllar önce sürgün edildikleri yerden sonunda İncil'de sözü geçen yere tekrar döndüğü' anlamına gelmektedir... İsrail devletinin kurulması İncil kehanetinin gerçekleşmesidir, yahut özü bu olaydır." (Eski ABD Başkanı Jimmy Carter)

"Aşikâr ki, Eski Ahit'teki eski peygamberlerinize ve Armagedon'la ilgili önceden haber verilmiş alametlere geri dönüp baktığımızda, acaba olabilecek görececek nesil biz miyiz diye merak ediyorum... İnanın bana, (bu kehanetler) açık bir şekilde yaşamakta olduğumuz şu günleri tasvir ediyor." (Başkan Reagan, 1983'te Amerika-İsrail Halkla İlişkiler Komitesi'nden Tom Dine ile yaptığı bir söyleşiden)

"Türbülasyon, Holokost'tan daha yıkıcı bir musibet olacak... Tanrı'nın inkârcı bir dünyadan aldığı öç olacak bu türbülasyon İsrail uğruna olacak." (McLean papazı, Verginia, Kitab-ı Mukaddes Kilisesi)

"Felaket esnasında bir nükleer savaşın olacağını Kitab-ı Mukaddes bize gayet açık bir şekilde haber vermektedir. İnsanlığın 1/3'ü ateş, duman ve kükürttten dolayı yok olacak. ...Kim? İsrail'e karşı yürüyen Kuzey ordusu -Rus ordusu-. ...O yüzden, Eski ve Yeni Ahit bir nükleer soykırımın olacağı görüşünde birleşirler." (Jack Van Impe, Evanjelik TV Vaizi)

"2000 yıldan fazla bir süredir, Kudüs'ün ilk defa Yahudilerin eline geçmesi, İncil şakirtlerine bir sevinç veriyor ve İncil'in doğruluğu ve geçerliliğine olan inançlarını tazeliyor." (L. Nelson Bell İsrail'in Kudüs'ü ele geçirmesi üzerine bunları söyledi. 1967, editör, Günümüzde Hıristiyanlık)

Yahudilerin tarih boyunca müslümanlar üzerindeki entrikaları hiç bitmemiştir.

Ülkemiz üzerinde de bu böyledir. Bugün Irak Kürtlerine sinsice destek veriyorlar. Yarın yahudi aleni olarak karşımıza dikildiğinde kimse şaşırmasın." (Ömer Öngüt -kuddise sırruh-, "Biz Küfrü Hoş Görenlerden Değiliz.", s. 271-272)

Deccal Amerika'dan Çıkacak:

Deccal'i haber veren Hadis-i şerif'lere dikkat ederseniz, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Deccal'e iman ve itaat edenlerin yalancı bir cennet hayatı yaşayacağını, iman etmeyen milletlerin ise sıkıntılar çekeceğini haber vermişlerdir.

Huzeyfe -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Deccal'in sol gözü yoktur. Saçı çok bir adamdır. Cennet ve cehennem namıyla nezdinde iki mevki vardır. Lâkin hakikatte cehennem gösterdiği mevki cennet ve cennet gösterdiği mevki ise cehennemdir." (Müslim: 2934)

Bugün yaşananlar, Amerika'nın tavırları, yahudinin pervasızlığı Deccalîyet devrinin artık kapıda olduğunu gösteriyor.

Amerika da ülkeleri kendi yanına çağırırken "*Benim yanımda olursanız rahat edersiniz, bana karşı gelerseniz sizi taş devrine döndürürüm.*" diye silahla, ekonomi ile her türlü tehdidi yapıyor. Halbuki rahatlık diye davet ettiği yer; zillet, zulme ortaklık ve nihayetinde Amerika'nın ve yahudinin kölesi olmaktır.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri "**Hakiki Deccal'in Amerika'dan çıkacağını**" haber vermişler, "İnsan, Dünya ve Ahiret" isimli eserlerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Hakiki Deccal Amerika'dan çıkacak.

Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Allah yahudileri de hezimete uğratacaktır. Artık Allah'ın yarattığı yaratıklardan arkasında bir yahudinin saklanıp da Allah'ın konuşurmayacağı hiçbir şey kalmayacaktır. 'Ey Allah'ın müslüman kulu! İşte bu bir yahudidir. Gel de onu öldür!' demeyen ne bir taş, ne bir ağaç, ne bir duvar, ne de bir hayvan olacaktır. (Yalnız Gargad ağacı bu hükmün dışındadır. Çünkü bu ağaç onların ağaçlarındandır, konuşmayacaktır.)" (İbn-i Mâce: 4077)

Allah-u âlem yahudiler Mekke-i mükerreme'ye ve Medine-i münevvere'ye giremeyecek, Medine-i münevvere'ye nötron bombası atsalar gerek. Amma onlar, amma Çinliler. Bütün halk ölecek. Bundan değil müslümanlar, bütün küffar halkı da rahatsız olacak.

Sonra Allah-u Teâlâ onların öldürülmesini murad ettiği zaman, küffar memleketine sığınmış bir yahudiyi dahi ikrah ettikleri için haber verecekler. Yalnız Amerika haber vermeyecek, çünkü Amerika onlardandır." (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-, "İnsan Dünya ve Ahiret", s. 176)

•

"Ve bugünler çok yakın, çok yakın. Ben 80 yaşında olduğuma kendim inanmıyorum. Bütün bu hadiselerin oluşu, bitişi 40 sene sürecek. Demek istiyoruz ki, bundan sonra harpler var, darpler var, üzüntüler var, sıkıntılar var, hüznü seneler var.

Mühim hadiseler olacak, mühim hadiseler doğacak ve büyük kanamalar olacak. Vakit bekleniyor. Ne zaman? O bilir. Allah'u-âlem doğacak hadiseler çok kan dökülmesine vesile olur.

Ben dünyayı harap olmuş bir ev olarak görüyorum. Ne zaman çöktürecek, onu O bilir.

Bu isyan cezasız kalmaz, vakit geldi. Allah'ım beterinden korusun. Bakalım Allah-u Teâlâ ne gösterecek.

İsrail demek, Amerika demek, Amerika demek, hıristiyan âlemi demek.

Amerika demek yahudi demek, yahudi demek Amerika demek.

Bütün dünya bunlardan ikrah etti. Müslümanların cezaları var, cezalarını çekiyorlar. Müslümanların cezası bitince onların cezası başlayacak.

Amerika'nın daha bu bölgede işi var. Irak'tan sonra sırada; İran, Suudi Arabistan, Mısır var. İşte dünya böyle tutuşacak." ("Hatmü'l-Evliyâ Ömer Öngüt -kuddise sirruh-", s. 632-633)

•

""Taylesan elbiseleri giyinmiş yetmiş bin İsfahan yahudisi Deccal'in emrine girecektir." (Müslim)

Deccal Amerika'dan geldiği zaman, yahudiler ona tâbi olacaklar ve ondan sonra Arabistan üzerine yürüyecek." (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-, "İnsan Dünya ve Ahiret", s. 176)

•

""Dâvâları bir olan iki büyük fırka çarpışarak aralarında büyük bir harp olmadıkça kıyamet kopmaz." (Müslim)

İran'la Irak çarpıştı işte. İkisinin de dâvâsı yahudiye hücum gibi görünüyordu. Fakat Amerika bunu hissedince bir oyunla onları birbirine vurdurdu, yahudi de keyiflice baktı.

Bu oyunu Amerika yaptı, yahudi yaptı. Kendisi kuvvet buldu, müslümanları zayıf düşürdü. Gerek Amerika'dan gerek yahudilerden çok büyük paralarla silah aldılar. Küffar onları birbirine tutuşturmakla hem silah verip paralarını aldı, hem de çok müslüman kanı döküldü. Memleketler harap oldu, birbirlerinin varlıklarını, evlerini barklarını yok ettiler. Hazinesi boşaldı. Neticede ellerine hiçbir şey geçmedi.

Hüseyin Amerika'nın oyununa geldi. Sonra Amerika onun başına neler getirdi.

Bu arada Suudi Arabistan da İran'a karşı Irak'a yardım edeyim derken hazinesinin büyük bir kısmını oraya boşalttı, o da çok büyük sarsıntı geçirdi." (Ömer Öngüt -kuddise sırruh-, "İnsan Dünya ve Ahiret", s. 175)

•

"Bir gün gelecek, yahudilerden dünya yüzünde hiçbir fert kalmayacak. Amerika hariç! Her memleket o kadar nefret edecek ki: 'Ey müslüman! Burada bir yahudi var!' deyip haber verecekler. Amerika bildirmeyecek, çünkü Amerika yahudi. Onun için yahudinin daha ruhsatı var. İran'ın üzerine gidecekler. Suûdî Arabistan'ın üzerine gidecekler, Mısır'ın üzerine gidecekler. Bu ruhsat epey devam eder, Hazret-i Mehdi'den sonraya kadar devam eder. Sonra İsa Aleyhisselâm çıkar, işleri biter. O zamana kadar ruhsatları var." (Ömer Öngüt -kuddise sırruh-)

•

"Ne Yahudi'ye ne Çinli'ye kalacak. Dünyayı doldurduğu gibi boşaltacak." (Ömer Öngüt -kuddise sırruh-)

•

"Yahudi o kadar ilerleyecek ki, Hazreti Mehdi'yi sıkıştırarak. Ne Yahudi'ye kalacak ne de Çinli'lere kalacak. İslam'a verecek, ama insan kalmayacak. Herkes buna elhamdülillah çok hevesli." (Ömer Öngüt -kuddise sırruh-)

•

"Bu kâfirler çok zulmetti, onlar da Allahu âlem çok büyük kahra uğrayacak. Amerika'daki yahudiden başka dünyada yahudi de kalmayacak, Amerika'da kalacak." (Ömer Öngüt -kuddise sırruh-)

Bizzat Hazret-i Allah Bize Yahudileri Tanıtıyor:

Kur'an-ı kerim'de çeşitli Âyet-i kerime'lerde yahudilerin özellikleri beyan buyurulmaktadır:

"Yemin olsun ki, sen onları yaşamaya karşı diğer insanlardan, hatta müşriklerden de daha düşkün ve hırslı görürsün." (Bakara: 96)

"Onlardan her biri ömrünün bin yıl olmasını ister." (Bakara: 96)

"Onlar, ellerinin yapıp öne sürdüğü işlerden dolayı ölümü aslâ istemezler." (Bakara: 95)

"Onların içinde öylesi var ki, ona bir dinar versen, tepesine dikilmedikçe onu sana ödemez." (Âl-i imran: 75)

"Yoksa onların mülkten bir payı mı var? Eğer öyle olsaydı, insanlara bir çekirdek zerresi bile vermezlerdi." (Nisâ: 53)

"Onlar yeryüzünde durmadan fesat çıkarmaya koşarlar." (Mâide: 64)

"İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima hainlik görürsün!" (Mâide: 13)

"Sen kendileriyle andlaşma yaptığın halde, onlar her defasında hiç çekinmeden andlaşmalarını bozarlar." (Enfâl: 56)

"'Kitap ehli olmayan Arapların ve sâir kimselerin (hakkını yemekten dolayı) üzerimize bir sorumluluk yoktur.' derler." (Âl-i imran: 75)

"Onlardan bir çoğunun, kâfirleri dost edindiklerini görürsün!" (Mâide: 80)

"Kitap ehlinde olan kâfirler de müşrikler de size Rabb'inizden bir hayır inmesini istemezler." (Bakara: 105)

"'Sayılı birkaç gün dışında cehennem ateşi bize dokunmaz.' derler." (Bakara: 80 - Âl-i imran: 24)

"'Biz nasıl olsa bağışlanacağız.' diyorlar." (A'raf: 169)

"'Biz Allah'ın oğulları ve sevgilileriyiz.' (derler.)" (Mâide: 18)

"Allah'ın nûrunu ağızlarıyla (üfleyip) söndürmek isterler." (Tevbe: 32)

"İnsanlar içerisinde, müminlere en şiddetli düşman olarak yahudileri bulursun." (Mâide: 82)

"Onlar size fenalık etmekten geri kalmazlar." (Âl-i imran: 118)

"Size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar." (Âl-i imran: 118)

"Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır." (Âl-i imran: 118)

"Kalplerinin gizledikleri ise daha büyüktür." (Âl-i imran: 118)

"Sen onların dinlerine uymadıkça ne yahudiler ne de hıristiyanlar aslâ senden hoşnud olmazlar." (Bakara: 120)

"'Sizin dininize uyanlardan başka hiçbir kimseye inanmayın!' (derler.)" (Âl-i imran: 73)

"Onlar Allah'tan bir gazaba uğramışlardır." (Âl-i imran: 112)

"Onlara alçaklık damgası vurulmuştur." (Bakara: 61 - Âl-i imran: 112)

"O yahudiler nerede bulunurlarsa bulunsunlar, zillet altında kalmaya mahkûmdurlar." (Âl-i imran: 112)

"Verdikleri kesin sözü bozmaları sebebiyle onları lânetledik ve kalplerini katılaştırdık." (Mâide: 13)

"İnkârları yüzünden Allah onlara lânet etmiştir." (Nisâ: 46)

"Allah onlara gazap etmiştir." (Mâide: 80)

Ayrıca;

Bakara sûre-i şerif'inin 94. Âyet-i kerime'sinde; âhiret yurdundaki nimetlerin bütünüyle kendilerine âit olduğunu iddia ettikleri,

76. Âyet-i kerime'sinde; münafıklarla İslâm'a karşı işbirliği yaptıkları,

97. Âyet-i kerime'sinde; Kur'an-ı kerim'i indirdiği için Cebrâil Aleyhisselâm'a düşman oldukları,

61. Âyet-i kerime'sinde; nankörlükleri, haksız yere peygamberlerini öldürdükleri, isyana daldıkları, mütecaviz oldukları,

246. Âyet-i kerime'sinde; döneke oldukları,

Mâide sûre-i şerif'inin 79. Âyet-i kerime'sinde; iyiliği emredip kötülükten sakındırmadıkları,

A'raf sûre-i şerif'inin 146. Âyet-i kerime'sinde; her âyeti görseler yine de inanmadıkları, doğru yolu görseler onu yol edinmedikleri, azgınlık yolunu gördüklerinde onu yol edindikleri... beyan buyurulmaktadır.

•

Yahudilerin tarih boyunca müslümanlar üzerindeki entrikaları hiç bitmemiştir.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri muhtelif aralıklarla bu isyankâr millete azapların en kötüsünü tattıracak kimseler göndereceğini beyan buyurmaktadır:

"Rabb'in yeminle şunu bildirdi:

Elbette tâ kıyamet gününe kadar onlara azabın en kötüsünü yapacak kimseler gönderecektir." (A'raf: 167)

Bu Âyet-i kerime'den; yahudilerin kıyamete kadar tarih sahnesinden silinmeyeceğine, zaman zaman aynı azgınlıklarını devam ettireceklerine, bu yüzden de sık sık azaba uğratılacaklarına işaret vardır.

(Ömer Öngüt -kuddise sırruh-, Hazret-i Kur'an'da Yahudilerin Hıristiyanların ve Münafıkların İçyüzü", s. 135-139)

İşgalci Yahudilerin Filistin'de Yaptıkları Soykırım, Vahşet ve Katliamlar:

Kendilerine gönderilen peygamberleri dahi fütursuzca katleden, yeryüzünün en bozguncu ve lânetlik kavmi olan Yahudiler, Filistinliler'i yok ederken (aynen haçlı papazlarının yaptığı gibi) muharref Tevrat'ın şu hâlis barbarlık tavsiyelerini düstur ediniyorlardı: *'Rabbin Musa'ya emretmiş olduğu gibi bütün erkekleri öldürdüler, kadınları esir aldılar, bütün şehirleri yaktılar... Bütün erkek çocukları ve bir erkekle karı koca hayatı yaşamış bütün kadınları öldürün. Fakat bütün bâkireleri kendinize saklayın!'* (Edward Said, "Oryantalizm", s. 477, trc.: S. Ayaz, bas.: İstanbul, 1989)

Avrupa'da soykırıma mâruz kalan yahudiler, bu defa aynı yöntemle kendileri Filistin'de soykırımın daniskasına girişmekte bir mahzur görmeyeceklerdi. Bu cümleden olarak, 1900'lerin başında Filistin'deki yahudi nüfus yüzde 10'un altındayken, programlı çalışmalar neticesinde, 1920'lerde 100 bine, 1930'larda 232 bine, 1947'de de 630 bine çıkaracaklardı.

Bu faaliyetler başlangıçta sözde gâyet mâsumâne yöntemlerle icrâ edilirken 1930'lu yıllardan itibaren İngiliz mandasının da teşvikiyle yerini tamamen terörist metotlara ve toplu katliamlara bırakacaktı. 1947-1948 arasında 500'den fazla kent, kasaba ve köye kanlı baskınlar tertipleyip haritadan silerek, 950 bin olan Filistinli sayısını 138 bine düşürmenin üstesinden gelmeyi becermişlerdi. Terörün amacı apaçık ortadaydı; ya öldürüp yok etmek, ya tedhiş hareketleriyle kaçırtmak ya da hiçbiri olmazsa köleleştirerek yaşamaya mahkûm etmek. Tel Aviv Belediye Başkanlarından General Shlomo Lahat, günümüze uzanan çizgide değişmeyen bahis konusu 'Siyonist taktiği' şöyle sloganlaştırmıştı: *'Filistinliler bu topraklarda köle olarak yaşamayı kabul edinceye kadar katliamı sürdürmeliyiz!..'*

Nitekim dediklerini de yaptılar; 1 Ocak 1948'de Filistin'de 600 bin Yahudi, bunun iki misli Arap yaşarken; 1 Ocak 1950'de Arapların sayısını soykırım ve tehcirle 150 bine indirmeye muvaffak oldular. İsrail'in kuruluşundan Arap-İsrail Savaşı'na değin yurtlarından sürülen Filistinli mültecilerin sayısı 5 milyona ulaşacaktı. Kısacası Filistin, şirretlikte sınır tanımayan Siyonistlerin eliyle, koca bir kan gölüne, kabristana ve ıssızlığa dönüşen talihsiz bir diyar haline getirilecekti. Ve Filistin'i Müslüman'dan arındırma faaliyetleri zincirleme bir surette kesintisiz olarak toplu gösterime sunulan birbirinden kanlı katliamlarla idame edecekti: Kral Davut katliamı, Deir Yasin katliamı, Saf Saf Köyü katliamı, Kibya Köyü katliamı...

Hele Eylül 1982'deki 'Sabra ve Şatila Katliamı', Haçlı Seferleri esnasındaki emsâllerini hiç de aratmayacak türde, dünyayı insanlığından utandıracak ve kanını kelimenin tam anlamıyla donduracak çaptaydı ve emri veren de Savunma Bakanı hüviyetiyle 'Beyrut Kasabı', 'Buldozer' nâmıyla müsemmâ, Haganah'ın azıllıklarından Ariel Şaron idi. İsrail'in Lübnan'ı işgâli sırasında, Filistinli mültecilerin yaşadığı kamplar kuşatılmış ve kundaktaki bebeklerden eli silahsız hareket eden binlerce masum insana dek (çoğu çocuk 2500 kişi) hunharca kurşuna dizilmişlerdi. Sokaklar haçlı seferlerini andırırçasına üst üste yığılan cesetlerle dolmuş ve kan kokusu tahammül edilmez bir hâl almıştı.

Bu ve bundan sonraki katliamların en baş fâillerinden olan Ariel Şaron'un aşağıdaki sözlerinin haçlı seferlerine komuta eden kan içici canavarlardan hiçbir farkı yoktu: *'Yemin ederim ki; eğer ben sıradan bir İsrail vatandaşı olsaydım, gördüğüm her Filistinli'yi yakardım, acı çekerek ölmesini sağlardım. Refah'ta 750 Filistinli'yi öldürmüştüm. Arap kızlarına tecavüz etmelerini sağlayarak askerlerimi cesaretlendirmeye çalışıyordum. Filistinli kadınlar yahudilerin ancak kölesi olabilir. Biz onlara istediğimizi yapabiliriz. Kimse*

bize ne yapmamız gerektiğini söyleyemez. Ama biz herkese ne yapacağını söyleriz!..'
Şaron ve diğer Siyonist teröristler, kanlı eylemlerinde daima, İsrail'in kurucusu Ben Gurion'un şu doktrini istikâmetinde hareket ediyorlardı: *'Kadın ve çocuklar dâhil savunmasız, mâsum insanları acımasızca vurmak gerekir.'*

Osmanlı'nın Son Devrindeki Yahudi İhaneti:

İsrail kurulmadan önce ve kurulduktan sonra toplam yüz sene zarfında yaşanan gerçekler bilinçli bir şekilde gözlerden ve zihinlerden saklanmıştır. Orada yaşananlar Filistinli yerli halktan sonra en fazla Osmanlı'nın varisi Türkiye'yi ilgilendirdiği halde en kısır bilgiye sahip halklardan birisi maalesef biz olduk. Bugün bile hâlâ *"Bizim Ortadoğu'da ne işimiz var?"*, *"Filistin'den bize ne?"* diye özetlenebilecek fikirler bir kısım çevreler tarafından pompalanmaya çalışılmaktadır.

Halbuki İsrail tarihi Osmanlı'ya ihanetle başlayan bir tarihtir.

İsrail problemi 1897'de İlk Siyonist Kongre'nin Basel, İsviçre'de, Teodor Herzl tarafından toplanması ve Siyonist Organizasyonu'nun kuruluşu ile başlamıştır. Siyonist Teodor bilindiği gibi o dönemin Osmanlı Padişahı Sultan 2. Abdülhamit'e büyük paralar teklif ederek Filistin'de toprak sahibi olmak istediklerini iletmişti. Padişah bunu şiddetle reddettikten sonra hemen tedbir almış ve bu bölgedeki arazileri "Sultan'ın mülkü (devlet arazisi)" olarak ilan etmiştir. (Nitekim Sultan Abdülhamid'in torunu Nemika Sultan 1940'lı yıllarda bu duruma dayanarak Gazze'de bulunan 4500 dönümlük arazi üzerinde hak iddia etmiş İngiliz hakimiyetinin yaşandığı o yıllarda siyonistlere hakkını devretmeyi reddettiği için davayı kaybetmiştir.)

Sultan 2. Abdülhamit'in hal'i ve akabinde yaşanan savaşlar -özellikle 1. Dünya Savaşı esnasında Osmanlı'ya en büyük ihaneti yapan Araplar değil Yahudiler olmuştur. Zira siyonist teşkilatın önündeki ilk engel Osmanlı Devleti idi.

Birinci Dünya Savaşı yıllarında Arap ülkelerinde İngilizlere karşı mağlubiyetimizin pek bilinmeyen çok önemli bir yönü vardı: Gönüllü yahudi ajanları.

Osmanlı'nın üstün hoşgörüsü ile birinci sınıf vatandaşlar olarak huzur ve refah içinde yaşayan yahudiler aynı Ermeni ve Rumlar gibi Osmanlı'ya ihanet etmişlerdi. Fakat bunların ihaneti kendilerine has sinsilikleri sebebiyle daha tahrip edici olmuştu. Zira merkezi Kudüs'te bulunan gizli bir ajan teşkilatı tertip eden yahudiler ordularımızın hareketlerini en ince teferruatına kadar tespit edip İngilizlere bildiriyorlardı.

Ferudun Kandemir "Fahreddin Paşa'nın Medine Müdafaası" isimli eserinde Yahudi casusları hakkında özel bir bölüm ayırmış ve icraatları hakkında bilgiler vermiştir. Cevat Rifat'tan rivayetle naklettiği bir olay şöyle:

"28 Ocak 1918 Medine'ye Şam'dan erzak götüren bir tren makine uğultusuyla kırılan sessizliği boza boza Katrana istasyonuna yaklaşıyor. İçinde erzaktan başka yine Medine'ye giden bazı er ve subaylarla aileler de bulunan bu tren, bir anda, berrak gökte beliren İngiliz uçaklarının, yaklaşarak attıkları bomba yağmuruna tutuluyor. Düşman uçakları aynı zamanda Katrana istasyonu ile oradaki kolordu karargahını da bombalıyorlar. Her tarafta şehit olanlar, yaralananlar ve bunların arasında malum

yavrular da var. Kan revan içinde feryat edenlerin çığlıklarıyla iniltileri ortalığı kaplıyor. Düşman uçakları, işledikleri cinayetin kefareti olarak bir kurbanla iki esir bırakarak, süratle uzaklaşmış, gözden kaybolmuşlardı. Fakat onları üstümüze böyle hedeflerini tayin ederek saldırtanların Yahudi casusları olduğu anlaşılıyordu."

Türkler geç de olsa Yahudi ihanet çetesini farketmişler, aralarına sızarak birçok haini yakalamışlardı. Yahudi casuslar, merkezi Kudüs'te bulunan Aranson teşkilatına mensuptular. Bu teşkilatın asıl başkanı Cauna Köyü'nde bulunan dünyaca malum Amerikalı yahudi milyoneri Roçild'in umumi vekili ve yakın dostu Gerşman'dı. Fedakar ve becerikli elemanlarımız Gerşman'ı ve ondan elde ettikleri bilgiler doğrultusunda Raşel isimdeki meşhur kadını yakalamışlardı. Bu kadın ölüm korkusuyla birçok hainin ismini yumurtlamış ve İngilizlerin büyük bir taarruza hazırlandığını haber vermişti. Fakat bu arada gerçekleşen İngiliz taarruzu sebebiyle Filistin'i terketmek zorunda kalan Osmanlı ordusu birçok haini cezalandıramadığı gibi ağır yenilgiler almıştı."

Daha Birinci Dünya Savaşı sona ermeden İngilizler yahudilere Osmanlı'ya ihanetlerinin hediyesini hemen takdim etmişlerdi. Dönemin İngiltere Dışişleri Bakanı Arthur Belfour, 1917 yılında Filistin toprakları üzerinde Yahudi devleti kurulacağı yolunda bir deklarasyon yayınladı.

İngilizlerin gerçek gayesini ve niyetini farkedemeyen Mekke Şerifi ile Ürdün'ün kurucusu Şerif Hüseyin'in ve bedevî Vehhabîlerin ihaneti eklenince bölge İngilizlerin eline geçti.

Evet Osmanlı'ya ihanet eden Araplar vardı. Ancak genel ve örgütlü bir Arap ihanetinden bahsetmek mümkün değildir, Halbuki o yıllarda genel ve örgütlü bir yahudi ihaneti vardı.

İhanette Yahudilerle Yarışanlar:

Cenâb-ı Hakk Âyet-i kerime'sinde:

"Ey iman edenler! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır. Şüphesiz ki Allah zâlimler gürûhunu hidayete erdirmez." buyuruyor. (Mâide: 51)

Suud-i Arabistan, Bahreyn, Birleşik Arap Emirlikleri gibi körfez ülkelerinin Amerika'nın güdümüne girmesi ve İsrail ile ittifak görüntüsü vermesi müslümanların gönlünde derin bir yara açtı.

Bahreyn Dışişleri Bakanı "Kudüs için Amerika ile kavga çıkarmanın anlamı yok." mealinde konuştu.

Birleşik Arap Emirlikleri Dışişleri Bakanı ise büyük bir edepsizlikte bulundu. Medine müdafii, büyük kahraman Fahreddin Paşa'ya dil uzattı. "Hırsız" diyecek kadar ileri gitti. Türkiye düşmanlığında İsrail ve Amerika'nın safında yer almak için ümmet-i Muhammed'e, İslâm'a ihanet etmekten çekinmedi.

Bugün kral, emir diye vasıflandırılan bu zevat Osmanlı'ya ihanet etmekle, İngiliz desteği ile bu makamlara kurulmuş olan dedelerinin izinden gittiklerini göstermiş oldular.

Dış düşman iç düşmanın verdiği zararı veremiyor. Zira bugün müslümanlar birlik olsalar karşılarında kimse duramaz. Hiç kimse bu coğrafyada ameliyata cüret edemez.

"Kâfir olanlar birbirlerinin dostlarıdır. Eğer siz bunu yapmazsanız yeryüzünde fitne ve büyük bir fesad (kargaşalık) olur." (Enfâl: 73)

Medine Müdafii Fahreddin Paşa:

Bu büyük kumandan 1. Dünya Savaşı'nda Kudüs düştükten sonra, ikmal yolları kesildiği halde Medine'de askerleri ile beraber savunmaya devam etmiş, hatta Osmanlı mütareke yaptığı halde Osmanlı'dan gelen emirlere rağmen Resulullah Aleyhisselâm'ın beldesini düşmana teslim etmemiş büyük bir kahramandır. Açlıklarını çekirge yiyerek gidermeye çalışan, cephanesi tükenmiş bir avuç Osmanlı askeri mütarekeden sonra üç aya yakın Medine'yi müdafaaya devam etmişlerdi. Küffarın eline geçmemesi için mukaddes emanetleri İstanbul'a göndermişti.

Bu gibi kahramanlara, Resulullah Aleyhisselâm'ın hatırasını muhafaza için canını feda etmekten çekinmeyen kahramanlara hangi müslüman dil uzatabilir?

Bu dil uzatanların, bu vehhâbi beslemelerinin müslüman olmadığı, İslâm dünyasının bir ferdi olmadıkları bir kez daha ortaya çıkmıştır..

Dünyanın Çıbanbaşı:

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri "Biz Küfrü Hoş Görenlerden Değiliz" isimli eserlerinde yahudilerin öz niyetini bize şöyle haber veriyorlar:

"Özellikle son yüzyıllarda cereyan eden siyasî hadiselerde yahudi rolünü şöyle özetlemek mümkündür: Yap-Boz...

Bu "Yap-Boz"un sebebi yahudi siyasetinin yıllar içinde değişmesidir.

19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başındaki yahudi siyaseti Filistin topraklarına mümkün olduğunca çok yahudiyi yerleştirmektir. Bu gaye önünde engel kim varsa yıkılması gerekiyordu. (Osmanlı ve 2. Abdülhamit gibi). Birinci Dünya Savaşı bu süreci hızlandırdı. Osmanlı Devleti yıkıldı. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonraki yıllarda bu siyasi hedef özellikle İngiltere'nin yardımı ile amacına ulaşmıştı.

Sırada yahudi devletinin kurulması vardı. 2. Dünya Savaşı akabinde bu siyasi gaye de gerçekleşti. Sonraki soğuk savaş yılları İsrail varlığının pekiştirilmesine hizmet eden yıllar oldu.

Sırada Vadedilmiş Topraklar ve Dünya Krallığı var. Bu sefer siyasi hedef büyük. Hadiseler de buna göre büyük planlanıyor. Irak'ta ateş başladı. Çok daha büyüklerini bekleyin. Bu yıkıcı nükleer silâhlar patlayacak. 3. Dünya Savaşı ve çok büyük afetler ile dünya dümdüz olacak. Kıyamet alâmetlerini haber veren Hadis-i şerif'lere baktığımızda bunları görüyoruz.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız.

Bu, Kitap'ta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır." (İsrâ: 58)

Binaenaleyh bunların hepsi Allah-u Teâlâ'nın takdiri ile oluyor." (Ömer Öngüt -kuddise sirruh-, "Biz Küfrü Hoş Görenlerden Değiliz", s. 270-271)

MÜBAREK BELDE KUDÜS ve MESCİD-İ AKSÂ

Kâbe-i Muazzama'dan Sonra Yeryüzündeki İkinci Mescid; Mescid-i Aksâ:

Yeryüzünde ilk kible Kâbe idi. Kâbe ilk önce Âdem Aleyhisselâm tarafından yapılmış, daha sonra kaybolan yeri İbrahim Aleyhisselâm'a Allah-u Teâlâ tarafından gösterilmiş, o da oğlu İsmail Aleyhisselâm ile birlikte onun temellerini yükseltmiştir.

Resulullah Aleyhisselâm'a: "*Yâ Resulellah! Yeryüzünde ilk kurulan mescid hangisidir?*" diye sorulmuştu. "**Mescid-i haram'dır.**" buyurdu. "*Ondan sonra hangisidir?*" diye sorulduğunda "**Mescid-i aksâ'dır.**" cevabını verdi.

Mescid-i Aksâ geçmiş ümmetlerin kiblesi idi.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Miraç gecesinde ilk durağı olan Kudüs'e uğradığında Mescid-i Aksâ'da iki rekât namaz kıldığını beyan buyurmuşlardır

Diğer Hadis-i şerif'lerinde ise şöyle buyuruyorlar:

"Oraya gidin ve içinde namaz kılın, çünkü orada kılınacak tek namaz, kendi dışında kılacağınız bin namaz gibidir." (Ebu Dâvud)

"Üç mescidden başkası için yola düşülmez: Kâbe, benim mescidim ve Mescid-i Aksâ." (Buhârî)

Kudüs'e ilk mescid (Kible Mescid'i) 636 yılında Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- tarafından yaptırılmıştır. Daha sonra Emevi Sultanı Abdülmelik bin Mervan ve oğlu Velid tarafından (709-715) yeniden inşa edilmiştir. Daha sonra Abbasi Halifesi Memun zamanında (833) ve Halife Zahir zamanında (1034) onarım görmüştür.

Haçlı işgaliyle kilise olarak kullanılan mescid, Selahaddin Eyyubi'nin Kudüs'ü fethiyle tekrar mescid haline gelmiş, Osmanlı döneminde Kanuni Sultan Süleyman, II. Mahmud, Sultan Abdülmecid ve II. Abdülhamid Han bakım ve onarımıyla ilgilenmiştir.

Abdülmelik bin Mervan tarafından Muallak taşının üzerine yaptırılan (691) Kubbetü's-sahra binası sekizgen olup, dış cephesinde Sultan Süleyman zamanında yapılan çini süslemeleriyle oldukça zarif bir görünüme sahiptir. Aynı zamanda yine dış cephedeki Yâsin Sûre-i şerif'i de II. Abdülhamid Han tarafından yazdırılmıştır.

Peygamberân-ı İzâm Hazerâtı ve Filistin:

Musa Aleyhisselâm'dan, İsa Aleyhisselâm'a kadar vahyin iniş yeri ve Peygamberlerin ibadetgâhı olmuş olan Mescid-i Aksâ, Kudüs ve Filistin toprakları içindedir. Birçok Peygamber Efendilerimiz'in doğduğu, yaşadığı kudsî bir yerdir.

İbrahim Aleyhisselâm, Musa Aleyhisselâm, Davut Aleyhisselâm, Süleyman Aleyhisselâm, Zekeriyâ Aleyhisselâm, Yahyâ Aleyhisselâm ve birçok Peygamberân-ı izâm Hazerâtı'nın kabr-i şerifleri Filistin topraklarındadır.

Davut Aleyhisselâm önce hükümdar sonra peygamber oldu. Kenan illerinden henüz İsrailoğulları'nın eline geçmemiş bulunan yerleri fethetti, Kudüs'ü merkez yaptı. Civarındaki müşrikleri temizledi, Kudüs'te sağlam temeller üzerine oturan bir devlet kurmuştur.

Davut Aleyhisselâm Mescid-i Aksâ'nın inşâsına başlamış, vefat edeceği sırada oğlu Süleyman Aleyhisselâm'a tamamlamasını vasiyet etmişti.

Süleyman Aleyhisselâm bu vasiyeti yerine getirmiş ve yeryüzünde kurulan ikinci mescid olan Mescid-i Aksâ'nın yapımını bitirmişti.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Davut oğlu Süleyman, Beyt-i makdis'in yapımını bitirdikten sonra Allah'tan üç dilekte bulunmuştur.

Allah'ın hükmüne uygun düşecek şekilde hüküm vermek.

Kendisinden sonra kimseye nasip olmayacak mülk ve saltanat.

Mescid-i Aksâ'ya sırf namaz kılmak niyetiyle gelenlerin analarından doğdukları gündeki gibi günahsız hâle gelmeleri.

Allah Süleyman'a bunlardan ilk ikisini vermiştir, üçüncü niyâzının da kabul edilmiş olmasını ümit ediyorum." (Ahmed bin Hanbel)

Bu Hadis-i şerif, Süleyman Aleyhisselâm'ın adalete çok önem verdiğini, hükümlerinde isabetli olabilmek için Allah'tan yardım istediğini ve bu duâsının kabul edildiğini göstermektedir.

•

Zekeriya Aleyhisselâm ise yeni bir din getirmemiş, Musa Aleyhisselâm'a gelen hükümlerle halkı Hakk'a dâvet etmiş, Tevrat-ı şerif'in ahkâmını tebliğ etmekle emrolunmuştu. Ömrünü Kudüs'teki Beyt-i makdis'te Hakk'a hizmet uğrunda geçirmişti. Peygamber olmadan önce de oranın dini reisi olup, ilmi ve ameli ile tanınmıştı. Fevkalâde Rabbânî bir mazhariyete nâil olmuştu.

•

Zekeriya Aleyhisselâm'ın oğlu olan Yahya Aleyhisselâm da Kudüs'te Beyt-i Makdis'te doğup büyümüştür.

Yahya Aleyhisselâm da babası gibi Musa Aleyhisselâm'a gelen hükümleri tebliğ etmekle emrolunmuştu.

Allah-u Teâlâ Tevrat-ı şerif'i ciddiyetle mütalâa etmesini, hükümlerine riayette bulunmasını emrederek:

"Ey Yahya! Kitab'a kuvvetle sarıl!" buyurdu. (Meryem: 12)

İnsanların hidayete ermelerini gönülden arzu eden Yahya Aleyhisselâm hayatı boyunca Tevrat-ı şerif'in hükümlerinin İsrâiloğulları tarafından yaşanması için çalıştı. Hem lâfzen hem de mânevî olarak bu ilâhî kitaba uydu ve onları da buna teşvik etti. Daha sonra İsa Aleyhisselâm'a İncil indirilince, İncil'in hükümlerinin neşrine çalıştı.

İsrâiloğulları'na yerini ve zamanını buldukça öğütlerde bulunur, onları Allah-u Teâlâ'ya itaate ve kulluğa dâvet ederdi.

Zekeriya Aleyhisselâm henüz hayatta iken azgın yahudiler Yahya Aleyhisselâm'ı şehit ettiler. Çok geçmeden de yaşlı hâlinde Zekeriya Aleyhisselâm'ı da testere ile ikiye biçerek şehit ettiler.

Yahudiler tarihte: *"Peygamberlerini öldüren kavim"* olarak tanınmaktadır.

Nitekim Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde buyurur ki:

"Allah'ın âyetlerini inkâr edenlere, haksız yere peygamberlerini öldürenlere ve insanlardan adâleti emredenleri öldürenlere elem verici bir azabı müjdele!"

Onların yaptıkları dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onların hiçbir yardımcısı da yoktur." (Âl-i imrân: 21-22)

Bu cinayetlere cüret eden yahudiler, daha sonraları lâıyk oldukları cezalara kavuştular, yurtları harap oldu, nesilleri dağıldı, uzun zaman bir araya gelip toparlanamadılar.

•

Hazret-i Meryem Beyt-i Makdis'in hususi bir odasında Zekeriya Peygamber'in himayesinde büyüüp gelişmişti. Yanına ondan başka kimse girip çıkmıyordu. Buna rağmen kapısını örtülü bulundururdu. Kendisini ibadete öyle vermişti ki, o zamanda bir benzeri daha yoktu.

Bu hâlde iken Allah-u Teâlâ Cebrâil Aleyhisselâm'ı kendisine gönderdi.

İsa Aleyhisselâm'ı ona müjdeledi. Ve nihayet İsa Aleyhisselâm bir mucize olarak Kudüs-ü şerif'te dünyaya geldi.

İsa Aleyhisselâm otuz yaşlarında iken vahiy geldi, peygamberlikle vazifelendirildi. Allah-u Teâlâ'nın emir ve nehiylerini İsrâiloğulları'na tebliğ etti.

İsa Aleyhisselâm bu dâvet görevini yahudi toplumu içerisinde yürütüyordu.

Bunun üzerine Allah-u Teâlâ; dine sonradan soktukları hurafeleri ve bâtıl fikirleri düzeltmesi, onları doğru yola çevirmesi için İsa Aleyhisselâm'ı peygamber olarak gönderdi.

İsrâiloğulları Romalılar'ın esareti altında zillet içinde yaşıyorlardı. İsa Aleyhisselâm'ın elinden o kadar parlak mucizeleri gördükleri hâlde, dâvetine icabet etmediler. Çünkü kurtarıcı bir Mesih bekliyorlardı. Bu Mesih'in çok mücadeleci bir kişi olacağına ve diğer milletlerin esaretinden kurtararak yahudileri dünyaya hâkim kılacağına inanıyorlardı. İsa Aleyhisselâm'ı çok yumuşak ve merhametli gördükleri için, onun Mesih olduğuna inanmadıkları gibi, dâvetine kulak vermekten insanları alıkoymaya çalıştılar.

Fakat başvurdukları her teşebbüs neticesiz kaldı. İman etmek şöyle dursun, Yahya Aleyhisselâm gibi İsa Aleyhisselâm'ı da öldürmeye karar verdiler.

Allah-u Teâlâ İsa Aleyhisselâm'ı, İdris Aleyhisselâm gibi göğe kaldırdı, onlara ruhsat vermedi. Casus olarak gönderdikleri münâfiği İsa Aleyhisselâm zannederek yakaladılar ve astılar.

"Her ne zaman onlara hoşlarına gitmeyen hükümlerle bir peygamber gelmişse; bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler." (Mâide: 70)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Kudüs-Mescid-i Aksâ Yolculuğu ve Miraç:

Seyyid-i Kâinat Sebeb-i Mevcûdât -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hicret'ten bir buçuk sene evvel Receb-i şerif ayının 27. gecesinde Kâbe-i Muazzama'nın Hatîm kısmında yatarken Cebrâil Aleyhisselâm geldi ve göğsünü yardı. Kalbini Zemzem-i şerif suyu ile yıkadıktan sonra içine iman ve hikmet doldurdu.

Buldukları yere Burak adında bir binek getirildi. Üzerine binerek Cebrâil Aleyhisselâm'ın refakatinde yola çıktılar. İlk anda Kudüs-ü şerif'e vardılar. Mescid-i Aksâ'da bütün Peygamber Aleyhimüsselâm Hazerâtı'nın ervâhına imam olup namaz kıldırdı.

Mirâc-ı şerif hadisesi Kur'an-ı kerim'de şöyle anlatılmaktadır:

"Kulunu (Muhammed'i) gecenin bir anında Mescid-i Haram'dan alıp civarını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir." (İsrâ: 1)

Mescid-i Aksâ ile Mescid-i Haram'ın arasındaki mesafe uzak olduğu için Kudüs'teki mescide "**Mescid-i Aksâ**" denilmiştir.

O Mescid-i Aksâ ki, Allah-u Teâlâ çevresini din ve dünya bereketleriyle bereketlendirmiştir. Çünkü Musa Aleyhisselâm'dan İsa Aleyhisselâm'a kadar vahyin iniş yeri ve peygamberlerin ibadetgâhı olmuş, hem de nehirler ve ağaçlarla, meyvelerle donanmış idi. Bu defa da Miraç şerefi ile bereketli kılındı.

"Ona âyetlerimizden nicelerini gösterelim diye böyle yaptık." (İsrâ: 1)

Bu bir esrâr-ı ilâhî'dir. Allah-u Teâlâ yalnız ve yalnız onu seçti, onu çekti ve ona gösterdi. Ona gösterdiğini kimseye göstermediği gibi, mukarreb meleklerden olan Cebrail Aleyhisselâm'a dahi vâkîf ettirmedi. Bu şeref ile ondan başka hiç kimseyi müşerref etmedi.

Kible'nin Değiştirilmesi:

Resulullah Aleyhisselâm Hicret'ten üç yıl önce Kudüs'teki peygamberler makamı olan Mescid-i aksâ'ya doğru namaz kılmaya başlamıştı. Namaz kılarken Mescid-i aksâ'ya doğru yönelir, Kâbe de önünde bulunurdu. Medine'de bulunan müslümanlar da namazlarını Mescid-i Aksâ'ya doğru kılıyorlardı. Hatta Medine devrinin ilk yıllarında yapılan Kuba mescid'i ile Mescid-i nebevi'nin kibleleri de Mescid-i aksâ'ya doğru yapılmıştı.

Resulullah Aleyhisselâm hicret edince Mescid-i aksâ'ya doğru namaz kılarken Kâbe'nin arkada kalışından üzüntü duyuyor, öteden beri de cedit İbrahim Aleyhisselâm'ın kiblesi olan Kâbe'ye yönelerek namaz kılmayı arzu edip duruyordu.

Hicretin ikinci yılında Medine'de ikâmetinin onyedinci ayının ortalarında bir Pazartesi günü, Seleme oğulları yurduna gitmiş; oranın mescidinde müslümanlara İkinci namazı kıldırıyordu. Birinci rekât kılınmış, ikinci rekâtın sonuna gelinmişti. Tam bu esnada kiblenin değişmesi ile ilgili vahiy nâzil oldu, Allah-u Teâlâ Mescid-i aksâ'dan Mescid-i haram'a dönülmesini emretti.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"Resul'üm! Biz senin, yüzünü çok kere göğe doğru çevirip durduğunu görüyoruz. Artık seni hoşnud olacağın bir kibleye elbette çevireceğiz." (Bakara: 144)

Seni sevdiğin bir kibleye, atan İbrahim'in kiblesi olan Kâbe'ye yönelteceğiz.

"Bundan böyle yüzünü Mescid-i haram tarafına çevir!" (Bakara: 144)

Resulullah Aleyhisselâm yönünü hemen Kâbe'ye doğru çevirdi, cemaat de safları ile birlikte döndüler. Kudüs'e yönelerek başlanılan namazın son iki rekâtı, yeni kible olan Kâbe'ye doğru kılınarak tamamlandı. Bu sebepten dolayı Seleme oğulları mescidine "İki kibleli mescid" mânâsına gelen "*Mescid-i kibleteyn*" adı verilmiştir.

Bu suretle eski kible kaldırılmış ve "*İstikbâl-i Kible*" farz olmuş oldu.

Bu ilâhi emirden sonra Medine ve civârında bulunan bütün mescidlerin kibleleri değiştirildi.

Hazret-i Ömer -Radiyallahu Anh- Efendimiz'in Kudüsü Fethi:

Hulefâ-i râşidîn'in ikincisi olan Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Ebû Ubeyde bin el-Cerrâh -radiyallahu anh- komutasındaki İslâm ordusu ile, Kudüs halkına; **"Ya müslüman olursunuz, ya da İslâm devletinin zimmeti altına girip cizye ödemeyi kabul edersiniz!"** diye haber gönderince, bölge halkının İslâm ordusunun azâmetinden korkarak kaleden dışarı çıkıp; **"Halîfe Hazretleri teşrif ederlerse, cizyeyi kabul eder ve sulh yoluyla kaleyi teslim ederiz!"** demeleri üzerine Kudüs, Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- ve Hazret-i Ali -kerremallâhu vechehû- Efendimiz'in eliyle İslâm topraklarına dahil edilmişti. (Sahhaflar Şeyhi-zâde Es'ad Efendi, "Târîh-i Es'ad", s. 445)

Kudüs'ün müslümanların hâkimiyeti altına girmesinden sonra Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- öncelikle Resulullah Aleyhisselâm'ın târif ettiği yeri bularak, Mescid-i Aksâ'nın yerini ve mihrâbını tespit etmiştir. Burada Cumâ namazını kıldıktan sonra, yanında bulunan bâzı sahâbelerle birlikte, biri Kudüs'te yaşayan tüm halka ve diğeri de yalnız hıristiyanlara olmak üzere iki ayrı ahidnâme vermiştir.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz Kudüs'ü sulh yoluyla fethettiği zaman, tamâmen Şer'î hükümler gereğince bölgede yaşayan halka inanç ve ibâdet hakkı tanımış; bunu te'yid ve tasdik etmek için Hazret-i Abdullah -radiyallahu anh-, Hazret-i Osman bin Affân -radiyallahu anh-, Hazret-i Sa'îd bin Zeyd -radiyallahu anh- ve Abdurrahman bin Avf -radiyallahu anh-in şâhidliğinde, orada hazır bulunan diğer sahâbelerin nezâretinde bir ahidnâme yazmıştır.

Adâletiyle meşhur olan Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-, umum Kudüs halkına verdiği bu ahidnâmede verdiği hakları şöyle açıklamıştır:

"Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla,

Bu sözleşme, Mü'minlerin emîri ve Allah'ın kulu Ömer tarafından İlya (Kudüs) halkına verilmiş bir emândır. Onların canlarına, mallarına, kiliselerine, haçlarına, yerleşik ve göçebe olan bütün ferdlerine verilmiş bir te'mînattır. Onların kiliseleri mesken yapılmayacak ve yıkılmayacak ve kısmen dahî olsa işgâl edilmeyecektir. İçindeki kutsal eşyâya dokunulmayacaktır. Mallarına el sürülmeyecektir. Kimse dinî inançlarından dolayı zorlanmayacak, kendilerine aslâ zarar gelmeyecek ve yurtlarına yahudiler iskân olunmayacaktır. Buna karşılık onlar da cizye vereceklerdir. Bunlardan kim yurdunu terk etmek isterse, gideceği yere kadar mal ve can emniyeti sağlanacaktır. Yurdunda kalmak isteyenler ise güvende olacaklardır ve cizye vereceklerdir. İsteyen Rumlar'la gidecek ve isteyen de toprağına dönecektir. Hasat elde edinceye kadar onlardan bir şey istenmeyecektir.

Bu, Allah'ın Resûl'ünün, halifelerinin ve mü'minlerin Kudüs halkına verdiği emân ahididir, vermekle mükellef oldukları cizyeyi ödedikleri müddetçe geçerlidir.

Şâhidler:

Hâlid bin Velid, Amr bin Âs, Abdurrahman bin Avf ve Mu'âviye bin Ebî Süfyan."
(Sahhaflar Şeyhi-zâde Es'ad Efendi, "Târîh-i Es'ad", s. 448-449)

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- tarafından kûfi hat ile kaleme alınan bu ferman Osmanlı pâdişahları'nın verdikleri ahidnâmelere kaynak teşkil etmiş; nitekim Fâtih Sultan Mehmed Hân, dönemin Kudüs patriği tarafından huzûruna getirilen bu fermânın bir kopyasını çıkarttırıp, verdiği ahidnâmeği burada zikredilen esaslara göre vermişti.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Kudüs topraklarında ikâmet eden hıristiyan halka; İslâm'ın öngördüğü can, mal, inanç ve ibâdet gibi haklarını temin için verdiği diğer ahidnâmesinde ise şöyle buyurmuştu:

"Hamd olsun O Allah'a ki, bizi İslâm dini ile aziz etti, îman ile şereflendirdi. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- hürmetine bizi rahmetine nâil kıldı, dalâletten kurtardı. Dağınık iken onun sayesinde bir araya getirdi, kalplerimizi birbirine ısındırdı. Düşmanlarımıza karşı muzaffer kıldı, memleketler ihsân etti. Bizi sevişen kardeşler hâline getirdi. Ey Allah'ın kulları! Bu nimetlerden dolayı Allah'a hamd ve senâ ediniz!"

Bu, Ömer İbnü'l-Hattâb'ın Kudüs-ü şerîf'deki Zeytûn Dağı'nda, İsevî milletinin patriği Safranbos'a verdiği ve bütün re'âyâ ile papaz ve patrikleri ihtivâ edecek şekilde tanzim olunan yazılı ahidnâmesidir.

Bütün papazlar nerede ve hangi şartlarda olurlarsa olsunlar, biz müslümanlar tarafından emâna sahiptirler. Bütün gayr-i müslimler, zimmet akdinin hükümlerine riâyet ettikleri müddetçe emânları geçerlidir. Biz mü'minler ve bizden sonra gelecek olanlar onları korumakla mükellefiz. İtaat ve bağlılıkları devâm ettikçe bu da devâm edecektir.

Verilen bu emniyet ve emân ahdi kendileri için geçerli olduğu kadar; kiliseleri, manastırları, dışarıda ve içeride bulunan bütün ziyâret mahalli olan kutsal mekânları için geçerlidir.

Bu mukaddes mekânları şunlardır: Kamâme kilisesi; İsâ Aleyhisselâm'ın doğum yeri olan Beytüllahm'deki büyük kilise; kible yönüne, kuzeye ve batıya açılan üç kapılı mağara.

Kudüs'te bulunan hıristiyanların dışındaki hıristiyan cemaatleri, yani Habeş hıristiyanları, ziyâret için gelenler, Kıbtîler, Süryânîler, Ermenîler, Yâkubîler, Mârûnîler ve benzeri tâifeler, tamamen adı geçen patrik'e tabidirdiler; patrik bunların öncüsüdür.

Zirâ bu sayılan patrik ve papazlara, Peygamber Aleyhisselâm mübârek mührü ile emân vermiş ve korunmalarını istemiştir. Biz mü'minler de, onlara iyi davranan Peygamber Aleyhisselâm'ın hürmetine onlara iyi davranacağız.

İşbu patrik ve papazlar, cizye ve benzeri mükellefiyetlerden, denizde de, karada da mu'âf sayılacaklar; bunların Kamâme kilisesi'ne ve diğer mukaddes mekânlara girişlerinden dolayı kendilerinden bir şey alınmayacaktır. Ancak, hıristiyanların ellerinde bulunan Kamâme kilisesi'ne gelen ziyâretçiler, Patrik olana on birde üç (11/3) dirhem vereceklerdir.

Bütün mü'minler erkek olsun kadın olsun; sultan, hâkim veya vâli olsun, zengin olsun fakir olsun, mutlakâ bu emirlerimizi muhâfaza edeceklerdir.

Hıristiyan reislerine bu mersûm (resmî belge); sahâbe-i kirâm'dan Abdullah, Osmân bin Affân, Sa'îd bin Zeyd, Abdurrahmân bin Avf ve diğer sahâbe kardeşlerimizin huzûrunda verilmiştir.

Bu yazılı fermanda açıkladığımız emirler muhâfaza edilsin, onlara riâyet edilsin ve ellerinde kalsın!

20 Rebî'u'l-evvel, 15.

Mü'minlerden kim bu fermânımızı okur da, şimdi veyâ kıyâmete kadar ona muhâlefet ederse, Allah'ın ahdini bozmuş ve Habîb'ine isyân etmiş olur."

(Başbakanlık Osmanlı Arşivi, "Kilise Defterleri", Kamâme Defteri, nr.: 8)

Selâhaddin Eyyûbî Hazretleri ve Kudüs:

Selâhaddin Eyyûbî üstüste kazandığı zaferlerle, zamanla kâfirlerin ve münâfıkların korkulu rüyâsı hâline gelmiş; yaşadığı müddetçe bir an olsun onlara aman vermemiştir. Eşine ender rastlanan bu büyük İslâm mücâhidinin dirâyet ve azmine, şecaat ve şevketine Selçuklu atabegi Nûreddin Zengî de hayran kalmış; sahâbe-i kirâm'a çirkin ve asılsız iftirâlar atan Fâtımîler'e haddini bildirmek için, bu kudretli kumandanın tek başına kâfi geleceğini anlamıştı. Nitekim din-i İslâm'ı hurâfelerden arındırmak, küffârla işbirliği eden münâfıkların düzenini bozmak için, Selâhaddin Eyyûbî ile anlaştı ve Fâtımî Devleti'ne resmen savaş açtı.

Durumu haber alan mürted Fâtımîler haçlı devletleriyle anlaşarak, Selâhaddin Eyyûbî ve mâiyyetindeki İslâm ordusuna karşı küffârla aynı safta yer aldı. Onların bu çirkin hareketi iman edenlerin nazarında hiç de şaşırtıcı değildi; çünkü kâfirleri dost edinmek ve onlarla ele ele vermek münâfıkların asırlardır değişmeyen en açık ve en bâriz alâmetiydi.

Müslümanlara karşı birleşen bu kâfirler ve münâfıklar gürûhunu pusuya düşürmek için, hiç kimsenin geçmeye cesâret edemediği Tih Sahrası'ndan geçerek, bu çapulcular sürüsüne gizlice arkadan yaklaşan Selâhaddin Eyyûbî, otuz bin kişilik düşman ordusunu görünce ümitsizliğe düşen iki bin askerine hitâben, onları teskin edecek şu mânidar konuşmayı yaptı:

"Askerlerim!..

Bilin ki ölüm, Allah'ın huzûruna varmaktır. Dinini ve imanını müdâfaa yolunda şehâdete erenlerin, doğrudan doğruya cennetlik olduğundan hepiniz haberdardır. Şâyet rahatımızı düşünüyorsak bize yakışan burada değil, karılarımızın ve çocuklarımızın yanında olmaktır!

Düşmanın az ya da çok olması bizi yolumuzdan aslâ alıkoyamaz! Şimdi siz, kaçmak zilletine düçâr olmayı mı, yoksa şehîd olmayı mı arzu edersiniz? Allah'ın yardımı şüphesiz ki bizimledir; O dinine hizmet edene mutlakâ zafer verir!.." ("el-Kâmil fi't-Târîh", c.11, s. 342)

O'nun dinini bırakıp küfre hizmet edenlerin ise eninde sonunda belâsını verir; O'nun kudret pençesinden kurtulmaya aslâ imkân bulamazlar.

Selâhaddin Eyyûbî Kudüs'ü işgâl eden ve binlerce müslümanı vahşîce ve acımasızca katleden haçlı ordusunu, büyük bir azâmet ve kudretle İslâm topraklarından atmaya başarmış; şehid edilen müslümanların intikâmını alarak Kudüs sahrasını haçlı kaniyla sulamıştı. Yenilgiyi kibirlerine yediremeyip Kudüs'ü yeniden işgâl etmeye kalkışan üçüncü

haçlı gürûhunu da Akka önlerinde bozguna uğratan Selâhaddin Eyyûbî'nin karşısında, hırsitiyanlarda artık kimıldamaya mecâl kalmamıştı.

Nihâyet haçlılar, Kudüs'ten ümitlerini tamâmen keserek Sultan'dan emân istemek zorunda kaldılar. Şehri ele geçirmek için daha önce binlerce müslümanın kanını dökmüş olmalarına rağmen, Selâhaddin Eyyûbî onların bu teklifini kabul etti ve 28 Ağustos 1192'de onlara, Kudüs içinde silâhsız dolaşma ve ibâdetlerini rahatça yapma imkânı tanıyan yazılı bir ahidnâme verdi.

Selâhaddin Eyyûbî, zimmîlik hükmü nedeniyle tahrip etmekten vazgeçtiği Kamâme kilisesi'nde hırsitiyanlarla yaptığı sulh andlaşmasında, Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-in daha önce vermiş olduğu ahidnâmeye dayanarak onlara şu hakları vermişti:

"Kamâme kilisesi Ömer'in fermânı mûcibince hırsitiyanların elinde kalacak, üzerindeki patrik dâiresi Mescid hâline getirilecek, Kamâme kilisesi'ndeki hırsitiyan âyinleri müslümanlara haber verilerek açılacak, diğer günlerde kapıları kapalı tutulacak ve müslüman bevvâb (kapı görevlisi) görev yapacaktır." (Avedis K. Sanjian, "Die Armenischen Gemeinden von Jerusalem"; Stuttgart, 1980)

Kamâme kilisesi'nin üzerindeki patrik dâiresi mescide çevrilerek, günümüzde "Selâhaddin Mescidi" diye anılmaktadır.

Selâhaddin Eyyubî Kudüs'te kurulan haçlı devleti ile defalarca savaşmıştı. Bir gün hırsitiyan kralının hasta olduğunu öğrendi. Hemen en iyi hekimlerinden birisini elçilerle beraber krala gönderdi. Sultan Selâhaddin'in bu yüksek insanlık ve ahlâk anlayışı bugün bile hâlâ konuşulmakta, kitaplara ve filmlere konu olmaktadır.

Bu büyük Sultan vefat ettiğinde, Başveziri Şam sokaklarında dellâl gezdirerek şöyle bağırtmıştı:

"Ey ahali! Bilmiş olunuz ki, Mısır'ın, Sudan'ın, Libya'nın, Filistin'in, Şam'ın, Halep'in, Musul'un, Hicaz'ın ve daha nice ülkelerin hükümdarı olan Sultan Selâhaddin Eyyubî vefat etmiş ve Hakk'ın rahmetine kavuşmuştur. Şahsî parası cenaze masraflarına yetişmediği için bunlar yakınları ve dostları tarafından karşılanmıştır."

Yavuz Sultan Selîm Hân'ın Kudüs'ü Yeniden Fethi:

Yavuz Sultan Selîm Han 1517 mîlâdî yılında Kudüs'ü fethedince, bölgede yaşayan gayr-i müslimlere daha önce Resulullah Aleyhisselâm, Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-, Selâhaddin Eyyûbî ve Fâtih Sultan Mehmed tarafından verilmiş olan ahidnâmelere benzer bir ahidnâme vermişti. Bu ahidnâme; bir taraftan gayr-i müslimlerin can, mal, din, dil ve ibâdet gibi hususlarda güvencelerini sağlarken; diğer taraftan da onları bunların dışında başka haklar iddiâ ederek ortaya çıkmaktan menediyor, böylelikle bir bakıma haddi tecâvüze yeltenmelerini de önlüyordu.

Dönemin Kudüs kadısı Muhammed tarafından kayda geçirilen bu ahidnâme; 1517 yılında Kudüs'e girdikten sonra Beytül-Makdis önlerine gelen Yavuz Sultan Selîm Hân'a, Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- ve Selâhaddin Eyyûbî Hazretleri'nin âhidnamelerini getirerek,

kiliselerinde diledikleri gibi ibâdet ve âyin yapma hakkı isteyen, Kudüs Ermeni patriği Serkiz ve yanındaki râhiplere verilmişti.

Yavuz Sultan Selîm Han bölgede ayrı faaliyetlerde bulunan Kudüs Ermeni patriği Serkiz'e ve Rum asıllı patrik Atalye'ye verdiği her iki ahidnâmede de, hıristiyan tebaaya tanıdığı hakları şöyle beyân ediyordu:

"Emr-i şerîfim mûcibince, her kim bir başka şekle giderse ve bozarsa, Allah-u Teâlâ'nın kılıcına uğrasın!..

Allah-u Teâlâ ve Resûl'ünün yardımıyla, Kudüs-ü şerîf'e gelip Saferü'l-Hayr ayınının 25. gününde kapı feth olunup, Ermeni tâ'ifesine patrik olan Serkiz nâmlı râhip, bütün ruhbân ile berâber reâyâ ve berâyâ gelip, bağış ve nimetlerimden ricâ ve temennî kılmışlardır. Evvelki şartları olup, ellerinde olan kilise ve manastır ve sâir ziyâretleri ve içeride ve dışarıda bulunan kilise ve ma'bedhâneleri, önceden zapt ve tasarruf edegeldikleri minvâl üzere, ermeni tâ'ifesine patrik olanlar zapt ve tasarruf eyleyeler.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Hazretleri'nin olan ahidnâme-i hümâyûn ve merhûm melik Selâhaddîn zamânından beri verilen şerefli emirler mûcibince zapt ve tasarruflarında olan Kamâme ve Beytü'l-lahm mağarası ve kuzey tarafındaki kapı ve büyük kiliseleri, Mar-Ya'kub ve Deyr'üz-Zeytûn ve Habsü'l-Mesîh ve Nablûs ve kiliselerine tâbi' milletlerinden olan Habeş ve Kıbtî ve Süryânî milletleri, Mar-Ya'kub kiliselerinde mekân tutmuş olan ermeni patrikleri tarafından zapt ve tasarruf olunup, başka milletlerden bundan sonra bir ferd müdâhele etdirilmemek bâbında, bu sa'âdetli nişân-ı hümâyûn'umu verdim.

Buyurdum ki; mûcibince amel olunup, zikrolunan büyük kiliseleri Mar-Yâkub'da yerleşik bulunan ermeni patrikleri, içeride ve taşrada vâki' olan kiliseleri ve manastırlar ve sâir ziyâretgâhları ve kendilerine tâbi' milletleri ve yamakları olan Habeş ve Kıbtî ve Süryânî milletleri, âyinleri üzere zapt ve tasarruf eyleyip, vâki' olan işlerine ve azl ve nasb ve sâir vakıflarına bağlı hususlarına ve metropolid ve piskopôs ve ruhbân ve papaz ve yamaklarının ve sâir ermeni tâifesi patriklerinin zapt ve tasarruflarında olan kilise ve manastır ve ma'bed ve sâir ziyaretlerinin ve kendilerine tâbi' hem-milletlerine ve yamaklarına başka milletlerden bundan sonra bir ferd müdâhele eylemeyip ve Kamâme ortasında bulunan türbesi ve Kudüs-ü şerîf taşrasında Meryem ana kabri ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın doğduğu Beytüllahm mağarası ve güney tarafında olan kapının anahtarı ve içeride Kamâme kapısında iki şamdan ve kandilleri ve türbe kapısında ve içerisinde olan kandilleri ve yaktıkları mum ve buhurları ve Kamâme içinde âyinleri üzere mum ateşi aydınlığında kendilerine tâbi' olan hem-milletleriyle türbe dâhiline girip ve çevresinde dolaşmaları ve kapı içerisinin aşağı ve yukarısı ve iki penceresi ve içeride olan ma'bed ve ziyâretleri ve su kuyusu ve Kamâme havlusunda bulunan Mar Yuhanna kilisesi ve taşrasında Mar-Yâkub yakınında bulunan Mesih zindanı ve sâir manastırları ve kabirlikleri ve mezarları ve Beytüllahm mağarası yakınında olan odaları ve misâfirhâneleri ve bağ ve bağçe ve zeytinlikleri ve bilcümle zikrolunan kilise ve manastır ve ma'bed ve ziyâretgâhları ve kendilerine tâbi' hem-milletleri ve sâir emlâk ve eski imâretleri tayin olunduğu üzere ermeni tâifesi ve patrikleri zapt ve tasarruf eyleyip ve kiliselerine ziyârete gelen Ermeni taifesi zemzem tabir olunur su üzerine ve panayırlarına ve sâir ma'bed ve ziyâretlerine vardıklarında, örf ehli tâifesinden ve başkası bundan sonra bir ferd girip ve taarruz eylemeyip, bu günden sonra açıklanan cihet üzere, verilen sa'âdetli Nişân-ı hümâyûn'um mûcibince amel olunup, başka milletten bir ferdi müdâhele ettirmeyip, ol bâbda evlâd ve atalarından veyâhud büyük vezirlerimden ve sâlihlerden ve kadılardan ve beğlerbeği ve sancak beği ve mîr-i mîrân ve voyvodaları ve beytûlmâl ve adamları ve subaşılari ve zeâmet ve tîmar erbâbı ve mâl mutasarrıfları ve diğer kapım kullarından ve gayrıdan hâsil olan konmuş ve kalkmış ve büyükden hiçbir ferd veyâ ferdlerden kim olursa olsun, hangi tarafta olursa olsun ve hangi sebeble olursa olsun girip ve taarruz kılmayıp bozmayalar ve değıştirmeyeler. Her kim müdâhale ve taarruz eder ve bozar ve

değiştirirse, Melikü'l-Mu'în olan Allah'ın katında mücrîmlerden ve âsî sayılanlardan sayılalar!

Şöyle bileler, hükmümdeki tuğramı görenler gerçek ve içindekileri doğru bilip alâmet-i şerife (tuğraya) i'timâd kılalar.

Dokuz yüz yirmi üç senesinde yazıldı, Kudüs-ü şerîf sahrası." (BOA, "Kilise Defteri", nr.: 8; "Kâmil Kepeci Tasnifi", Evâmir-i Mâliyye Kalemine Tâbi' Piskopos Mukâtaası Klemi, nr.: 2539, s. 2)

İkinci Abdülhamid Han ve Kudüs:

Sultan İkinci Abdülhamid Han döneminde, Osmanlı Devleti'nin Ermenî fesâdı ile uğraşmasını ve gerek mâlî, gerekse siyâsî bakımdan sıkıntılı ve buhranlı bir dönem yaşamasını fırsat bilen siyonist lider Theodor Hertzl, pâdişâhın huzûruna beş kez elçi göndererek; yahudilerin Filistin'den toprak almalarına izin verdiği taktirde, Osmanlı Devleti'nin bütün dış borçlarını kapatmayı, hattâ beraberinde küllî bir miktar da para yardımında bulunmayı teklîf etmişti.

Şu kadar var ki pâdişâh, bunun İslâm'ı küfrün karşısında tahkir etmek ve milyonlarca müslümanın katline fetvâ vermek anlamına geldiğini çok iyi bildiğinden, onların bu çirkin isteklerini şiddetli ve kesin bir dille reddediyor; Osmanlı topraklarını pây-mâl etme niyetine dayanan bu çirkin oyunu bozarak, bu sinsî yahudiye gür bir sesle;

"Ben onlara bir karış dahî toprak vermem! Zira bu vatan bana değil, Osmanlı milleti'ne aittir! Benim milletim bu vatana kanlarını dökerek kazanmışlardır. O bizden ayrılıp uzaklaşmadan, tekrar kanlarımızla örteriz!... Bu ülke ancak bizim cesedlerimiz parçalanarak taksîm edilebilir. Ben canlı bir beden üzerinde ameliyat yapılmasına aslâ müsaade etmem!.." diyerek, gönderdiği çapulcular heyetini huzûrundan kovuyordu. (Yaşar Kutluay, "Türkiye ve Siyonizm", s. 108)

Çünkü onun dedeleri o toprakları, küffâr tarafından yağma ve pây-mâl edilsin diye fethetmemişler; bilâkis din-i İslâm'ın cihana yayılmasını ve küfrün ortadan kakmasını gâye edinerek, binbir türlü zorluk ve güçlkle ele geçirmişlerdi. Binâenaleyh Osmanlı'nın kanla ve kılıçla aldığı toprakları, kupkuru bir kâfir hayranlığı uğruna küffâra pervâsızca teslim etmeye kalkışmak, dinimize ve vatanımıza bugüne kadar yapılmış en çirkin ihanettir!

Halbuki Ulu Hâkan bu çirkin plânının önünü kesmek için çıkardığı İrâde-i seniyye'sinde, Avrupa'daki kâfir devletlerin dahî topraklarından kovduğu, ileride bir yahudi devleti kurmak için sinsice Osmanlı topraklarına yerleşmeye kalkışan bu murdar kâfirleri gerisingeri Amerika'ya dönmeye zorlamış ve bir İslâm beldesi olan Filistin'den toprak satın almalarını şiddetle yasaklamıştı:

"Yıldız Sarây-ı Hümayûnu, Baş Kitâbet Dâiresi:

Beyrut vilâyeti dâhilinde, Safed kasabasında bulunan ve Hayfa'ya dört yüz kırk ecnebî müsevînin dâvetleri yönüyle Devlet-i Âliyye tâbi'iliğine kabûlleri, aydınlatılması lüzumlu

ta'zîm elini uzatmış olan 20 Zilhicce 1308 tarihli ulu sadâret makamının tezkeresi, ulu gözleri tarafından görülmüş oldu.

Mûsevîlerin Kudûs civârında toplanmaları ve iskân etmeleri, ileride orada bir mûsevî hükûmetin teşekkülü ile netîcelendirmek gibi abes işleri nedeniyle, kat'â câiz olmakdan başka; zâten memâlik-i Şâhâne (pâdişâhın memleketleri) boş arâzîden sayılmadığına ve Avrupa'luların dahî memleketlerinden tardedikleri şahısların memâlik-i Şâhâne'ye kabûlüne bir sebep olmayıp, hususiyle ortada bir Ermenî fesâdı mevcûd iken bu sûret aslâ câiz olmayacağına nazaran, ne zikredilenlerin ne de sâir mûsevîlerin kabûl olunmayarak, Amerika'da iskân etmek üzere geri gönderilmeleri maksadıyla, bundan sonra ayrı ayrı arzedilmeye ihtiyaç kalmayacak sûretde, meclîs-i Vükelâ'ca umûmî bir karâr ortaya konmasıyla, bir kayıt ile arz ve istenilen iznin keyfiyeti, Cenâb-ı Hilâfet-penâhî'nin irâde-i seniyye'sinin gereklerinden bulunmuş ve binâenaleyh ulu sadâret makamları takımının tezkeresiyle îade edilmiş olduğundan, o bâbda emîr ve fermân, emir yetkisi kendisine âit olan Hazret'indir."

(Başbakanlık Osmanlı Arşivi; "İrâde Meclis-i Vâlâ", nr.: 5276)

YAHUDİLERİN İÇYÜZÜ

(Bu mevzu Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri'nin "Hazret-i Kur'an'da, Yahudilerin, Hıristiyanların ve Münafıkların İçyüzü" ve "Dinine ve Vatanına İhanet Eden Hainlerin İçyüzü" isimli eserlerinden derlenmiştir.)

Yahudiler Küfür Ehlidir, İslâm'a ve Müslümanlara Düşmandır:

Allah-u Teâlâ Kelâm-ı kadîm'inde yahudi ve hıristiyanların küfrünü, İslâm'a ve müslümanlara olan düşmanlıklarını haber vermiş, küfürden ve bu küfür ehlinden korunmamız için bize emir ve nehiyler vazetmiştir.

Yahudi ve hıristiyanlar küfürde ve İslâm düşmanlığında ortak oldukları gibi; yahudilerin İslâm düşmanlığı bütün insanlar içerisinde en şiddetlisidir:

"İnsanlar içerisinde müminlere en şiddetli düşman olarak yahudileri bulursun."
(Mâide: 82)

Tarih boyunca peygamberlerine hasmane tutum sergileyen yahudiler aslında Hazret-i Allah'a düşmanlık yapmışlar, Tevrat ve Zebur'da geleceği haber verildiği halde Hazret-i Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-i sırf bu düşmanlıkları sebebiyle inkâr etmişlerdir.

Hiçbir yahudi İslâm peygamberini kabul etmez, amma biz Musa Aleyhisselâm'ı kabul ederiz. Hiçbir hıristiyan Resulullah Aleyhisselâm'ı kabul etmez. Amma biz İsa Aleyhisselâm'ı kabul ederiz.

"De ki: Biz Allah'a iman ettik. Bize indirilene de; İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a ve torunlara indirilenlere de; Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rabb'leri tarafından verilenlere iman ettik. Onları birbirinden ayırt etmeyiz. Ve biz ancak O'na teslim olanlarız." (Âl-i imrân: 84)

İslâm dininin amentüsünde (iman eseslerinde) Allah'ın varlığına, birliğine imandan sonra peygamberlerine inanmak gelmektedir. Musa Aleyhisselâm ve İsa Aleyhisselâm'ın peygamber olduğuna inanmayan müslüman sayılmaz. Bu ölçü dahi İslâm'ın diğer dinleri içine alan son ve ekmel bir din olduğunu gösterir. Kur'an-ı kerim'in kendisinden evvel indirilen ilâhî kitapları anlatması ve onları tasdik etmesi Allah kelâmı son kitap olduğunun en büyük delilidir.

"Ey ehl-i kitap! Size Resul'ümüz geldi. Kitap'tan gizleyip durduğunuz şeylerin birçoğunu size açıklıyor, birçoğundan da geçiyor. Gerçekten size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi." (Mâide: 15)

İlâhî hüküm ve emir böyledir. Yahudiler ise bunu inkâr ediyorlar. Allah-u Teâlâ'nın emrini de inkâr ediyorlar, peygamberlerin hükmünü de inkâr ediyorlar. Bunun için zaten kâfir olmuşlardır.

Ancak yahudi ve hıristiyanlar bir peygamber geleceğini bile bile Resulullah Aleyhisselâm'a iman etmemişler, böylece küfürde kalmışlardır. Doğrusu onlar kendi peygamberlerine de iman etmiş değillerdir.

Halbuki kendi kitapları olan Tevrat'ta şöyle yazmaktadır:

"Onlar için kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım ve sözlerimi onun ağzına koyacağım ve ona emredeceğim, her şeyi onlara söyleyecek." (Tesniye: 18/18)

Bunlar kendi kitaplarını dahi inkâr ediyorlar.

Çünkü onlar İsrailoğulları'ndan bir peygamber bekliyorlardı. Ancak beklenen peygamber kardeşleri olan İsmailoğulları'ndan gelince bu hükmü saymadılar.

Allah-u Teâlâ onları azgınlıkları yüzünden lânetlemiştir:

"Bunlar Allah'ın lânetlediği kimselerdir." (Nisâ: 52)

Bu lânet, mevcut ve tahakkuk eden lânettir, âhiretteki lânet ise hiç şüphesiz ki daha büyüktür.

"İnkârları yüzünden Allah onlara lânet etmiştir." (Nisâ: 46)

Bunlar Allah-u Teâlâ'yı o kadar gadaplandırmışlardır ki; Allah-u Teâlâ'ya ve Peygamberler'e iman etmiş değildiler, hiçbir hüküm tanımazlar. İşlerine gelmeyen bütün âyetleri inkâr ederler.

Kendi peygamberlerini yalanladılar, hatta öldürdüler.

"Andolsun ki biz İsrâiloğulları'ndan sağlam söz aldık ve onlara peygamberler gönderdik. Her ne zaman onlara hoşlarına gitmeyen hükümlerle bir peygamber gelmişse; bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler." (Mâide: 70)

Yahudiler kendi peygamberlerini yalanlamakla kalmamış, onlara en ağır iftiralarda bulunarak; zina yapmak, şarap içmek, yalan söylemek gibi Allah'ın elçilerinde olmayan sıfatlar isnad etmişlerdir.

Halbuki Hazret-i Allah peygamberlerini insanlar arasından seçmiş ve en güzel sıfatlarla donatmıştır:

"Onlar bizim katımızda seçilmişlerden ve hayırlılardan idiler." (Sâd: 47)

Kaldı ki onlar Hazret-i Allah'a dahi iftira eden bir kavimdir:

"Onlar bile bile Allah'a iftira ediyorlar." (Âl-i imrân: 78)

Azgınlık, mütecevizlikte sınır tanımamışlar, Hazret-i Allah'ı gadaplandırmış, birçok bela ve musibetlere düçar olmuşlardır.

"Onlar Allah'tan bir gazaba uğramışlardır." (Âl-i imrân: 112)

"Onlara alçaklık damgası vurulmuştur." (Bakara: 61)

Kendilerine gönderilen peygamberleri sürekli yalanlamaları ve verdikleri sözleri sürekli bozmaları sebebiyle Kur'an-ı kerim'de üç peygamberin diliyle lânetlenmişlerdir.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyruluyor:

"İsrâiloğulları'ndan küfre sapanlar hem Dâvud'un hem de Meryem oğlu İsa'nın diliyle lânetlenmişlerdir." (Mâide: 78)

"(Musa dedi ki:) Aramızdaki beyinsizlerin yaptıklarından ötürü bizi helâk eder misin Allah'ım?" (A'râf: 155)

Onun için kendi peygamberleri onlara **"Beyinsiz"** dedi. Bunlar en büyük İslâm düşmanıdır.

Kendilerine gelen peygamberleri ve ahir zaman peygamberini inkâr etmelerinden, Hazret-i Allah'a oğul isnad etmelerinden ve ortak koşmalarından dolayı yahudi ve hıristiyanların küfründe hiçbir tereddüt yoktur, küfür ehliidirler:

"Yahudiler: 'Üzeyir Allah'ın oğludur.' dediler. Hıristiyanlar da: 'Mesih (İsa) Allah'ın oğludur.' dediler. Bu, daha önce inkâr edenlerin sözlerine benzeterek geveledikleri sözlerdir. Allah onları kahretsin! Nasıl da uyduruyorlar?" (Tevbe: 30)

Oysa Hazret-i Allah;

"Doğurmamış, doğurulmamıştır." (İhlâs: 3)

Bir insan Allah olur mu? Bu sapkınlık değil midir?

Yahudi ve hıristiyanların şirkte olduklarında şüphe yoktur. Onlar müşriktirler.

"Kim Allah'a ortak koşarsa, muhakkak ki Allah ona cenneti haram kılar." (Mâide: 72)

Küfür Hazret-i Allah'a karşı işlenmiş çok büyük bir suç, yeryüzündeki en büyük zulümdür.

Küfre ve küffâra iltifat edilmez. Onlara ikram edilmez. Onlara değer veren kendi değerini düşürür.

Allah-u Teâlâ Kur'an-ı kerim'de onlar hakkında şöyle beyan buyuruyor:

"O, murdarlığı akıllarını kullanmayanlara verir." (Yunus: 100)

"Artık onlardan yüz çevirin. Çünkü onlar murdardır." (Tevbe: 95)

Hiçbir zaman Allah-u Teâlâ'nın emir ve yasaklarına itaat etmezler. Yemelerine içmelerine dikkat etmezler. Yıkanmaz cünüp olarak gezerler.

Hazret-i Allah'ın onlara gadabı o kadar şiddetlidir ki kendilerini ikaz eden peygamberler gelip dururken pervasızca günah işlemelerinden dolayı yahudilerden bir kısmı suret değiştirme cezasına çarptırılmışlardır. Allah-u Teâlâ bu günahkâr yahudileri itaatsizlikleri sebebiyle maymun şekline çevirmiştir:

"İçinizden Cumartesi günü azgınlık edip haddi aşanları elbette biliyorsunuz. Biz onlara: 'Aşağılık maymunlar olunuz!' demiştik." (Bakara: 65)

Kur'an-ı kerim'de Allah-u Teâlâ onların durumunu şöyle beyan buyuruyor:

"Onlar Allah'ın lânetlediği, gazap ettiği, içlerinden maymunlar ve domuzlar yaptığı kimselerle Tağut'a tapanlardır." (Mâide: 60)

Resulullah Aleyhisselâm ise onlar hakkında Hadis-i şerif'lerinde şöyle haber veriyorlar:

"İsrâiloğulları'ndan bir ümmet kayboldu, hayvan sûretine çevrildi. Bilinmez ki o topluluk ne fenalık işlemiştir. Fareyi bunlardan sanıyorum. Çünkü o deve sütü konunca içmez, koyun sütünü içer." (Buhârî Tecrîd-i sarîh: 1364)

Hazret-i Allah'ı, Kelâmullah'ı ve Resulullah'ı inkâr edenlerin hükmü ve sonu budur.

Lânetlenmiş Kavim:

İsrâiloğulları üç peygamber diliyle lânetlenmişlerdir.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyuruluyor:

"İsrâiloğullarından küfre sapanlar hem Dâvut'un hem de Meryem oğlu İsa'nın diliyle lânetlenmişlerdir." (Mâide: 78)

"(Musa dedi ki:) Aramızdaki beyinsizlerin yaptıklarından ötürü bizi helâk eder misin Allah'ım?" (A'raf: 155)

Peygamberlerini Öldüren Kavim:

Yahudiler tarihte "*Peygamberlerini öldüren kavim*" olarak tanınmaktadır.

Nitekim Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde buyurur ki:

"Allah'ın âyetlerini inkâr edenlere, haksız yere peygamberlerini öldürenlere ve insanlardan adâleti emredenleri öldürenlere elem verici bir azabı müjdele!

Onların yaptıkları dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onların hiçbir yardımcısı da yoktur." (Âl-i imran: 21-22)

Hazret-i Allah'a Yalan ve İftiralar Uydurdular:

Âyet-i kerimeler'de şöyle buyuruluyor:

"'Gerçekten Allah fakirdir, biz ise zenginiz.' diyenlerin lâfını andolsun ki Allah işitmiştir. Onların söylediklerini ve haksız yere peygamberleri öldürmelerini yazacağız ve: 'Tadın o yangın azabını!' diyeceğiz." (Âl-i imrân: 181)

"Bu, kendi ellerinizle yapmış olduğunuz şeylerin karşılığıdır. Allah kullarına aslâ zulmedici değildir." (Âl-i imrân: 182)

"O kimseler: 'Doğrusu Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmediğe herhangi bir peygambere iman etmememiz hususunda ahid verdi.' dediler. De ki: 'Benden önce de nice peygamberler apaçık delillerle ve dediğiniz şeyle geldiler. Eğer doğru sözlü iseniz, niçin onları öldürdünüz?'" (Âl-i imrân: 183)

Bütün bu aşırı gitmeleri yüzünden başlarına birçok belâlar geldi. Dünyanın her tarafında çok kötü muamelelere maruz kaldılar.

"Yahudiler: 'Allah'ın eli bağlıdır.' dediler. Böyle dediklerinden ötürü kendi elleri bağlansın! Lânet olsun onlara! Hayır! Allah'ın iki eli de açıktır, dilediği gibi sarfeder." (Mâide: 64)

Peygamberlere Yapılan İftiralar:

Yahudiler Tevrat'taki tahribatları sayesinde birçok Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz'e iftirada bulunmuşlardır.

Bu ifadeler bugünkü muharref Tevrat'ta geçmektedir. Bu hakaret ve iftiraları İslâm tamamıyla reddetmektedir. Çünkü Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz seçilmiş, muhafaza edilmişlerdir. Her hususta doğru sözlüdürler. Aslâ yalan söylemezler. Her türlü itimada haiz olup istikametten ayrılmazlar. Masumdurlar, günah işlemezler. Son derece iffet ve ismet sahibidirler. İnsanların en zekisi ve en akıllılarıdır. Kuvvetli bir iradeye sahiptirler. Allah'tan aldıkları emir ve nehiyleri insanlara bildirirler.

Âyet-i kerime'de:

"Onları emrimizle doğru yolu gösterecek rehberler kıldık." buyuruluyor. (Enbiya: 73)

Onlar en yüksek ahlâka ve vasıflara sahiptirler.

Âyet-i kerime'lerde:

"Onlar bizim katımızda seçilmişlerden ve hayırlılardan idiler." (Sâd: 47)

"O peygamberler Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir. O halde sen de onların gittiği doğru yolu tutup onlara uy, o yoldan yürü." buyuruluyor. (En'am: 90)

Kur'an-ı kerim'de bu ifadeler varken, muharref Tevrat'tan bir iki örnek arz edelim:

• Muharref Tevrat'ta (Tekvin: 3/22-23) Nuh Aleyhisselâm'a, (Tekvin: 12/14-19) İbrahim Aleyhisselâm'a aynı şekilde iftiralar mevcuttur.

Tevrat'ta Hazret-i Lût Aleyhisselâm hakkında da iftiralar mevcuttur. (Tekvin 19/30-36)

İshak Aleyhisselâm hakkında da (Tekvin 12/10-13, 20/1-3) iftiralar vardır.

- Yakub Aleyhisselâm için de (Tekvin: 35/22) iftira etmişlerdir.
- Hazret-i Harun Aleyhisselâm için ise (Çıkış: 32/1-4)de iftira etmişlerdir.
- Hazret-i Dâvud Aleyhisselâm için ise (II. Samuel: 11-13/10-12)de iftiralar mevcuttur.
- Süleyman Aleyhisselâm'a da (I. Krallar 11/4)de iftira etmişlerdir.

Ve buna benzer birçok ifade muharref Tevrat'ta mevcuttur.

Allah'ın bu sevgili kullarına isnat edilmek istenen çirkin iftiralar, ancak hak vasfını kaybetmiş bir kitapta bulunabilir.

Zira Allah-u Teâlâ bütün gönderdiği Peygamberleri hakkında:

"Hepsi de sâlihlerdendi." buyuruyor. (En'am: 85)

Üzerinde böyle değişiklikler yapılan, içinde tenakuzlar, çelişkiler bulunan, akıldışı ve ürkütücü bilgileri ihtiva eden ve Allah elçilerine yakışsız iftiralardan çekinmeyen bir kitap, insan dimağını tatmin edemez. Hiç şüphe yok ki Tevrat da, Zebur gibi, Allah'tan gelen ilâhi bir kitaptı. Allah'ın peygamberi tarafından tebliğ edilmişti. Fakat başlangıçtaki mahiyetini kaybetmiştir. Tahrif edilmiş ve tanınmayacak kadar değişmiştir. Bu hale gelen bir kitaba Allah kelâmı nazarı ile bakmak mümkün değildir. Çünkü o, insan müdahalesinden ve tahriften kurtulamamıştır.

İsrâiloğulları'nın Filistin'in dışında çeşitli kavimlerle temasta bulunmaları neticesinde dini telakkilerinde büyük değişiklikler olmuş ve bu yüzden birçok mezhepler meydana çıkmıştır. Yahudilikte sayısız mezhep vardır. Bunların en önemlileri şunlardır: Sadûkîler, Fariziler, Esseniler, Terapötler, Talmudcular ve Karailer.

Tevrat'ın Tahrif Edilmesi:

Tevrat, Musa Aleyhisselâm vasıtasıyla İsrâiloğulları'na gönderilmiş hak bir kitaptır. Ancak yahudiler tarafından tahrif edilmiş, dinde olmayan şeyler içerisine konulmuştur.

"(Ey müminler!) Şimdi siz onların size inanacaklarını mı umuyorsunuz? Oysa onlardan (hahamlık eden) bir zümre vardı ki, Allah'ın kelâmını (Tevrat'ı) işitirler de iyice anladıkları halde onu bile bile tahrif eder (değiştirirler)di." (Bakara: 75)

"Onlar Allah'ı lâıyıkıyla bilip takdir edemediler. Çünkü: 'Allah hiçbir beşere bir şey indirmedir.' dediler. De ki: 'Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği Tevrat'ı kim indirdi? Siz onu parça parça kâğıtlar haline getirip, işinize geleni açıklıyor, çoğunu da gizliyorsunuz. Sizin de atalarınızın da bilmediği şeyler (Kur'an'da) size öğretilmiştir.' Resul'üm! Sen 'Allah!' de, sonra bırak onları, daldıkları bataklıkta oynadursunlar." (En'âm: 91)

Tevrat'ı kendi istekleri doğrultusundaki hükümlerle değiştirdiler. Kitapta yazılı olanlara bağlı kalmayarak kendi hükümlerini icra ettiler. Tevrat'ta olmayan şeyleri ona kattılar, kitabın hükümlerini yerine getirmedi. Bu ise Kur'an-ı kerim'de şu şekilde ifade edilmiştir.

Âyet-i kerime'de:

"Kendilerine Tevrat yükletildiği halde, onu taşımayanların (onunla amel etmeyenlerin) durumu, koca koca kitaplar taşıyan merkebin durumu gibidir. Allah'ın âyetlerini yalanlayanların durumu ne kötüdür! Allah zâlimler gürûhunu hidayete erdirmez." buyurulmaktadır. (Cum'â: 5)

Yahudi İhaneti:

Resulullah Aleyhisselâm Medine-i münevvere'ye hicret ettiği zaman, burada yaşayan yahudilerle bir tür vatandaşlık antlaşması yapmıştı. Bu antlaşma ile malları, canları emniyet altına alınmıştı. Ancak Âyet-i kerime'lerde buyurulduğu üzere daima bu antlaşmayı bozmak ve müslümanlara zarar vermek için fırsat kollamışlardı:

"İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima hâinlik görürsün!" (Mâide: 13)

"Sen kendileriyle antlaşma yaptığın halde, onlar her defasında hiç çekinmeden antlaşmalarını bozarlar." (Enfâl: 56)

Bu ihanetlerin en büyüğü Hendek savaşı'nda yaşandı.

Hendek savaşı'nın en nazik anında Kureyza oğulları, Kureyşliler'le birleştiler ve savaşa girdiler. Böylece vatanlarına ihanet etmiş oldular. "Resulullah da kim oluyormuş? Muhammed'le aramızda ne ahid vardır ne de akit!" dediler. Medine üzerine baskınlar düzenleyerek, müslümanların âile ve çocuklarını kılıçtan geçirme teşebbüsünde bulundular. Müslümanlar iki ateş arasında çok zor durumda kaldılar.

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz buyururlar ki:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hendek'ten döndüğü zaman silâhları bırakıp elini yüzünü yıkamış, tam başındaki toprakları çırparken Cebrail Aleyhisselâm geldi ve:

'Sen silâhını bıraktın, vallahi biz daha bırakmadık!' dedi ve onlara geri gitmesini söyledi.

Resulullah Aleyhisselâm: 'Nereye kadar?' diye sorduğunda 'Şuraya!' diyerek Kureyza oğulları'nı gösterdi. Resulullah Aleyhisselâm bu emir üzerine onlarla savaşmaya çıktı." (Buhârî-Müslim)

Kuşatma yirmi beş gün sürdü. Yahudiler antlaşmayı bozduklarına pişman oldular, görüşme isteğinde bulundular.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Mutlaka benim hükmüme râzı olmalısınız." cevabıyla onları reddetti.

Yahudiler haklarında hüküm vermek ve onun vereceği hükme göre teslim olmak üzere bir hakem tayinini istediler.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Hakkınızda hüküm vermek üzere bir hakem seçiniz!" buyurdu. Onlar da Evs kabilesi reisi Sa'd bin Muâz -radiyallahu anh-ın hakem olmasını istediler.

Sa'd -radiyallahu anh- haklarında verilecek hüküm için yahudilere: **"Kur'an-ı kerim hükümlerini mi istersiniz, yoksa kendi kanunlarınızın tatbikini mi tercih edersiniz?"** diye sordu. Yahudiler, İbrani kanunlarını isteyince, Hazret-i Sa'd -radiyallahu anh- hükmünü verdi. Buna göre, eli silâh tutan erkekler idam olunacak, kadınlarla çocuklar esir sayılıp malları zaptedilecekti.

Yahudiler de bu hükmün Tevrat'a uygun bulunduğunu itiraf ettiler.

Yahudilere verilen bu ilâhî cezâ hakkında nâzil olan Âyet-i kerime'lerde şöyle buyurulmaktadır:

"Allah ehl-i kitap'tan, kâfirleri destekleyenleri kalelerinden indirmiş ve kalplerine korku salmıştı. Onların kimini öldürüyor, kimini esir alıyordunuz.

Yerlerini, yurtlarını, mallarını ve henüz ayağınızı dahi basmadığınız yerleri Allah size miras olarak verdi. Allah'ın her şeye gücü yeter." (Ahzâb: 26-27)

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde İsrâiloğulları'nın verdikleri söze riayet etmeyip hâince hareketlerde bulduklarını ve onları rahmetinden tardettiğini bildirmektedir:

"Verdikleri kesin sözü bozmaları sebebiyle onları lânetledik ve kalplerini katılaştırdık." (Maide: 13)

Kalplerinde yumuşaklık ve merhamet duygusu kalmaksızın kupkuru bir hale getirdik.

"Onlar kelimelerin yerlerini değiştirirler ve kendilerine belletilenlerin bir kısmını unuttular." (Mâide: 13)

Bu onların öyle bir âdeti olmuştur ki, diğerleri bir yana, Allah'ın kelâmını ve arzularına uymayan ilâhî hükümleri bozdular ve değiştirdiler.

Yeryüzünde Bozgunculuk Yapan Kavim:

Zaman oldu doğru yolda gittiler, zaman oldu yoldan çıktılar. Yoldan çıktıkları zaman Cenâb-ı Hakk onları musibetlere uğrattı. Bazen üzerlerine düşman musallat etti. Esarete düştüler. Bazen de hâkimsiz kalıp perişan oldular.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'lerinde İsrâiloğulları'nın yeryüzünde iki defa bozgunculuk yaptıklarını ve bunun karşılığı olarak da başlarına gelen felâketleri ibret numunesi olarak haber vermektedir:

"İsrâiloğulları'na Kitap'ta (Tevrat'ta): 'Siz yeryüzünde iki defa fesat çıkarıp bozgunculuk yapacak ve kibirlendikçe kibirleneceksiniz.' diye bildirdik." (İsrâ: 4)

Allah'a itaat ve ibadet etmeyi gururunuzla yediremeyip azgınlık edecek, serkeşlik yapacak, haddinizi aşacaksınız.

"Birinci bozgunculuğunuzun ceza vakti gelince üzerinize pek güçlü olan kullarımızı salacağız." (İsrâ: 5)

Yaptığınız isyanların cezası olarak onları size biz musallat edeceğiz, o korkunç kulları üzerinize biz saldırtacağız.

"Onlar memleketin her köşesini kontrollerine alacaklar, evlerin aralarına girip sizi araştıracaklar." (İsrâ: 5)

Öyle bir istilâ yapacaklar, öyle bir kırım yapacaklar ki; köşe bucak her yere girecekler, ileri gelenleri öldürecekler, kalanını esir edecekler, mallarını yağmalayacaklar, ibadet yerlerini yıkacaklar yakacaklar. Bu suretle size büyük korkular salacaklar.

"Bu, yerine gelecek bir vaaddir." (İsrâ: 5)

Bir kısım zâlimlerin diğer bir kısmına musallat edilmesi, onların birbirlerinin eliyle cezalandırması ilâhî âdettendir.

"Bunun ardından sizi o istilâcılara tekrar galip getireceğiz. Mallar ve oğullarla size yardım edecek, sayınızı artıracacağız." (İsrâ: 6)

Sonra siz tevbe edip bize dönünce, o şiddetli belâdan sonra düşmanlarınıza karşı size üstünlük vereceğiz, devletinizi size tekrar iâde edeceğiz. Mallarınızı ve oğullarınızı çoğaltacağız.

"Bir zamanlar da sizden: 'Birbirinizin kanlarını dökmeyeceksiniz, birbirini yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız.' diye söz almıştık. Sonra da bunu kabul etmiş, (bu ikrarınıza) şahit de olmuştunuz." (Bakara: 84)

Bunlar İsrâiloğulları'nın zulümlerini, taşkınlıklarını ve yeryüzünde fesat çıkarttıklarını gösteren en bâriz misallerdir.

"Bu misakı kabul eden sizler yine birbirinizi öldürüyor, aranızdan bir zümreyi yurtlarından çıkarıyor, onlara karşı günah ve düşmanlıkta birleşiyorsunuz. Eğer esir düşüp gelirlerse (kurtulmaları için) fidyelerini veriyorsunuz. Oysa onları yurtlarından çıkarmak size haram kılınmıştır." (Bakara: 85)

Her Taşın Altında Yahudiler:

Yahudiler iyilik gördükleri ülkelere ve özellikle İslâm'a gün gelip ihanet etmekte bir beis görmemişlerdir:

"İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima hâinlik görürsün!" (Mâide: 13)

"Sen kendileriyle antlaşma yaptığın halde, onlar her defasında hiç çekinmeden antlaşmalarını bozarlar." (Enfâl: 56)

Asr-ı saâdet'te Arabistan yarımadasındaki Arap kavimlerini kışkırtarak müslümanlara karşı ortak bir hareket tertip edilmesinden haçlı seferlerinin arkasındaki finans desteğine kadar birçok olayda bu ihanet ve fesatın izleri vardır.

Avrupa reformistlerinin birçoğu, materyalistlerin dört elle sarıldığı Evrim teorisinin atası Darwin, Rus sosyalist ve devrimcilerinin tamamına yakını, faşizm ideologlarından bir kısmı, insanlara hayvan ahlâkını tavsiye eden sosyolog(!)ların mühim bir kısmı yine yahudidir.

Yahudilerin bu tahribatları yanında ülkeleri ve devletleri sinsice kontrol etmeye dönük faaliyetleri de tarih boyu devam etmiştir. Özellikle Avrupa'da "*Saray Yahudileri*" denilen

sınıflar oluşmuş, birçok yahudi de din değiştirerek gizlice gayesine devam etmiştir. Şu hakikat iyice ortaya çıkmıştır ki din değiştiren yahudilerden büyük kısmı siyaset ve dünya menfaati gayesi güderek böyle bir yol izlemiş, gizlice kendi dinini yaşamaya devam etmiştir. Nitekim bu din değiştirenlerin büyük kısmı İsrail'de yahudi muamelesi görürler.

Ortaçağ'da memuriyet işlerinde ve sarayda etkinlik kurmaya çalışan yahudiler 1700'li yıllarda faaliyetleri artan gizli cemiyetler ve mason teşkilatları vasıtası ile yahudi olmayanları da kendi gayeleri doğrultusunda kullanmaya başlamışlardır. Sermayenin çok büyüdüğü ve şirketleşmenin yayıldığı son devirlerde -özellikle sanayi devriminden sonra- para ve sermaye üzerindeki kontrollerini artırmaya önem vermişlerdir. Bu şekilde ortaya çıkan tiröstler (küresel ekonomide tekel haline gelen şirketler) vasıtası ile dünya siyaseti üzerinde söz sahibi olur hale gelmişlerdir. BM, NATO, AB gibi birçok uluslararası kuruluşun temelini kendi çıkarları doğrultusunda inşa etmeye çalışmışlar, ancak gün gelip işlerine yaramaz hale gelince yıkmak için gerekeni yapmaktan da kaçınmamışlardır.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Felâk Sûre-i Şerif'i (4)

Ocak 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 35

İstiâze (1)

İstiâze; sığınma, korunma, talep etme mânâlarına gelir. Nefisten, şeytandan, şeytanlaşmış insanlardan, kötülük ve şerlerden, haramlardan, günahlardan, belâdan, cezadan, cehennemden... Hazret-i Allah, hıfz-u himayesine sığınanları, engin rahmetine merhametine güvenenleri, O'na yönelenleri, O'na dayananları, yolunda olanları sever. Kapısına gelenleri boş çevirmez, kendisine iltica edip sığınanları hususi himayesine alır, muhafaza eder.

İstiâze; Allah-u Teâlâ'ya yaklaşanların vasıtası, O'ndan korkanların sarıldığı ip, suçluların barınacakları çare, musibete uğrayanların merciidir. İstiâze, düşman sıldırısı karşı sağlam bir kaleye sığınmak gibidir. Kalp ve ruhu şeytanın istilâsından kurtarmaya ve Allah-u Teâlâ'nın hıfz-u himâyesi altına girmeye vesiledir.

İstiâze "**Firâr-ı ilâllah**" makamıdır. Şirkten Tevhid'e, küfürden imana, zulümden adalete, nifaktan sadakate, riyâdan ihlâsa, kibirden tevâzuya, cimrilikten cömertliğe, israftan

kanaate, adâvetten muhabbete, tefrikadan ittifaka, kötülükten iyiliğe, günahattan sevaba... kaçıp sığınmaktır.

Nitekim Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde:

"Allah'a sığın!.." buyuruyor. (Mümin: 56)

Hıfz-u himâyesine sığınılacak, yardım istenecek, kapısına başvurulacak yegâne mâbud O'dur. Sığınanları, sığındıkları şeyden ancak O korur.

"Resul'üm! De ki: Ağaran sabahın Rabb'ine sığınırım!" (Felâk: 1)

Gecenin karanlığından sonra sabahın aydınlığının yeryüzüne yayılması, gecenin âfetinden çıkılarak gündüzün âfiyetine erilmesi de ilâhî nimetlerdendir.

Allah-u Teâlâ gecenin karanlığını kaldıran sabahın seher vakitlerinde günahlarından pişmanlık duyarak tevbe ve istiğfar edenleri Âyet-i kerime'lerinde övmektedir.

Günün sabahı aynı zamanda Mahşer gününü hatırlatır. Çünkü uykuya dalan ve ölümlere benzeyen halk, sabah olunca uyandığı gibi; gün gelecek kabirlerinden kalkarak mahşer meydanındaki yerlerini almış olacaklar.

Karanlıktan sonra aydınlığın gelmesi ayrıca; acılı günlerden sonra tatlı günlerin, üzüntüden sonra sevincin, zorluktan sonra kolaylığın, darlıktan sonra bolluğun, ibtilâdan sonra ferahlığın gelmesini müjdelere.

İnsan her zaman için şerlerden, kötülüklerden Allah-u Teâlâ'ya gönülden sığınarak muvaffakiyet dilemelidir.

Bu noktada bâtinî sığınmayı arz ederim:

Allah-u Teâlâ'nın öyle kulları vardır ki, onlar O'nun hıfz-u himâyesinde ve tasarruf-u ilâhîsindedir. Onlar Rabbü'l-âlemîn'e sığınmışlardır, onlar mahfuzdurlar ve Hakk ile dirler.

Allah-u Teâlâ'ya gerçek sığınma nasıl olur? Farz-ı muhal ki bir insan bir tulumun içine girdi, her tarafı kapatıldı, tulumda nefes alıp veriyor. Bu sığınma da aynı bunun gibidir. O Allah-u Teâlâ'nın hıfz-u himâyesine girmiştir, O'nunla nefeslerini almaktadır. Bu, bilinmeyen bir mevzudur. Oraya hiçbir şey giremez.

O kişi, o anda kabre girmiş gibidir, dış âlemle her türlü ilgisi kesilir. O'na sığındığı zaman O'nunla hemhâl olur, O'nunla nefes alır ve O'nun ilhamı ile konuşur. O anda ne hitap edeceğini, kalbine neyi ilham edeceğini, ne duyurmak istediğini, nasıl bir şey akıtacağını, ne nur vereceğini ancak O bilir. Bunlar Allah-u Teâlâ'nın hususiyetine aldığı has kullarıdır. Ona bir ilham verir, o ilham kitap yazar...

HAZRET-İ MUHAMMED Aleyhisselâm

-Hicretin Sekizinci Yılı-

Huneyn Savaşı (2)

Ocak 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 36-37

Kur'an-ı Kerim'de Huneyn:

Allah-u Teâlâ Huneyn savaşında düşmanlarına karşı müminlere yardım ettiğini onlara hatırlatarak Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyurdu:

"Andolsun ki Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etmişti."
(Tevbe: 25)

Bedir, Kureyza, Nadir, Hayber... gibi nice yerlerde muzaffer kıldı. Mekke'nin fethini müyesser kıldı, Huneyn savaşında imtihan edildikleri mağlubiyetten sonra da müslümanlara yardımını esirgememişti.

"Hani o gün çokluğunuz size kendinizi beğendirmişti." (Tevbe: 25)

Artık böyle bir kuvvetin mağlup olamayacağını söyleyenleriniz vardı.

"Fakat hiçbir fayda sağlamamıştı." (Tevbe: 25)

O kalabalığına güvendiğiniz ordunuz size bir fayda vermedi ve sizden hiçbir şeyi savamadı.

Hatta ey müslümanlar!

"Yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti." (Tevbe: 25)

Çok korkmuştunuz, orada duramaz olmuştunuz.

"Nihayet bozularak gerisin geriye kaçmıştınız." (Tevbe: 25)

Sonra mağlup olarak gerisin geri döndünüz.

Zafer, askerin çokluğuna bağlı değildir. Asıl yardım ve zafer Allah-u Teâlâ'dan gelir. Bu durum ise gaflete düşüşlerinin bir cezasından başka bir şey değildir.

"Bozgundan sonra Allah, Peygamber'ine ve müminlere sekînetini (huzur ve güvenini) indirdi." (Tevbe: 26)

Bu hezimetten sonra Allah-u Teâlâ müminlere ve Resul'üne emniyet ve sükûnet indirince rahatladılar.

"Sizin görmediğiniz ordular gönderdi." (Tevbe: 26)

Bunlar meleklerdir. Meleklerin inmesi, esasen müminlerin kalplerine güzel duygular telkin etmek suretiyle güç kazandırmak ve müşriklerin kalplerine de korku salmak içindi.

Bu savaşta bulunup da sonradan müslüman olanlardan bazıları, Huneyn'de kendilerine hiç görmedikleri kimselerin hücum ettiklerini bildirdiler.

"Ve kâfirleri azaba uğrattı. İşte kâfirlerin cezası budur." (Tevbe: 26)

Öldürülmekle, esir alınmakla, mallarının ellerinden alınması ile azaba uğradılar.

"Sonra Allah bunun ardından yine dilediğinin tevbesini kabul eder."

Zira, Allah bağışlayan, merhamet edendir." (Tevbe: 27)

Reisleri ve savaşta başkumandanları olan Mâlik bin Avf ile birlikte daha birçoklarına nasip ettiği gibi, müslüman olmaya muvaffak kılar.

Evtâs:

Hevâzin savaşı'nda bozguna uğrayan müşrikler Huneyn vâdisi'nden kaçtılar. Bir kısmı Huneyn'in eteğinde, Hevâzin diyarında Evtâs vâdisi'ne çekildi. Bir kısmı da Tâif şehrine sığındı. Evtâs'da toplananların başında Araplar'ın tanınmış şâirlerinden Düreyd bin Simme vardı. Resulullah Aleyhisselâm Evtâs'a Ebu Musâ el-Eş'arî -radiyallahu anh-in amcası Ebu Âmir -radiyallahu anh- kumandasında bir kuvvet gönderdi. Kendisi de bizzat Tâif üzerine yürüdü.

Ebu Âmir -radiyallahu anh-, Evtâs'da Düreyd ile karşılaştı. Yapılan çatışmada Düreyd öldürüldü. Ebu Âmir -radiyallahu anh- Hevâzin'li dokuz kişiyle birer birer çarpıştı. Bu sırada her birini önce İslâmiyet'e dâvet ediyor, kabul etmeyeni öldürüyordu. Sonunda kendisi Düreyd'in oğlu tarafından okla dizinden yaralandı. Sancağı elinden alındı. Öleceğini anlayınca yanında bulunan yeğeni Ebu Musâ -radiyallahu anh-i kendi yerine kumandan tayin etti. Ve az zaman sonra vefat etti.

Yerine geçen Ebu Musa -radiyallahu anh-, düşmana karşı hücumla geçti. Hem sancağı kurtardı, hem de savaşı kazandı. Pek çok esirler ve ganimetlerle geri döndü.

Ebu Âmir -radiyallahu anh- vefat edeceği sırada:

"Yeğenim! Resulullah Aleyhisselâm'a selâm söyle, benim bağışlanmamı dileyiversin." demişti.

Ebu Musa -radiyallahu anh- Medine'ye döndükten sonra amcasının ricâsını bildirdi. Resulullah Aleyhisselâm abdest alıp iki elini koltuk altı gözükünceye kadar kaldırdı:

"Allah'ım! Ebu Amir Ubeyd'i affet. Kıyamette onun mertebesini yarattığın insanların birçoğundan üstün kıl!" diye duâ etti.

Ebu Musa -radiyallahu anh-:

"Yâ Resulellah! Benim için de af dile!" deyince:

"Allah'ım! Abdullah bin Kays'ın (Ebu Musâ'nın) da günahını bağışla, onu güzel bir yere koy!" buyurdu. (Müslim: 2498)

Tâif Muharasası:

Huneyn savaşı'nda müttefiklerin ordusu perişan edilince, Sakîf kabilesi yurtlarına dönmüşler, Tâif kalesine sığınmışlardı.

Sakîfliler'in toprakları Yemen'e doğru uzanıyordu. Tâifliler cesur, harp sanatında maharetli bir kabile idi. Kalelerini tamir etmişler, içine de bir yıllık erzak yığarak ve silâh depo ederek savaşa hazırlanmışlardı.

Resulullah Aleyhisselâm Tâif'i muhasaraya karar verdiği zaman Halid bin Velid - radiyallahu anh-i bin kişilik bir kuvvetle öncü olarak gönderdi, kendisi de ordusuyla birlikte hareket etti, Tâif'i kuşattı.

Tâif muhasarası Huneyn savaşı'nın bir devamıydı. Muhasara yirmi gün sürdü, fakat şehir düşmedi. İslâm ordusu muhasara devam ederken kaleyi dövmek ve yıkmak için ilk defa mancınık ile debbâbe kullandı. Müslümanlara bu silâhları kullanma usulünü Selman-ı Fârisî -radiyallahu anh- öğretmişti.

Tâif kalesi çok kuvvetli olduğu için dayanıyordu. Tâifliler de şiddetle savunuyorlardı. Atılan oklar yüzünden müslümanlar on iki şehit vermişlerdi.

Halid bin Velid -radiyallahu anh- düşmandan er istedi, Tâifliler ise:

"Kale içinde sana karşı duracak kimse yok. Zâhiremiz tükeninceye kadar dayanacağız. Sonunda hep birlikte dışarı fırlayacağız, ölünceye kadar dövüşeceğiz." diyerek, mübareze teklifini reddettiler.

Kalenin alınabilmesi için çok kan döküleceği anlaşılıyordu. Savaşı bırakmanın zararlı olmayacağı anlaşılınca Resulullah Aleyhisselâm muhasaranın kaldırılmasını emir buyurarak:

"Yâ Rabb'i! Sakif'e hidayet nasip eyle, onları bize gönder!" diye duâ etti.

Ashâb-ı kiram'ı ile birlikte ganimetleri mücâhidlere dağıtmak üzere Ci'râne'ye döndü.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler ve Hatıralar (83)

Ocak 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 38-39

Dikkat Edilmesi Gereken Bazı Hususlar:

Güzel, tatlı geçinmek ne güzel şey. Güler yüz, tatlı söz ne kadar güzel şey.

Onun için fakir der ki:

Yap da geç ama kırma! Çünkü yarın topraktasın. Düşman olacağına olmayıver!

Yolun çok nazik olduğunu, Hazret-i Allah'a ve Resulullah'a ait olduğunu bilin. Ona göre söyleyeceğiniz söze, atacağınız adıma, yiyeceğiniz lokmaya çok dikkat edin. Çünkü yediğin lokma helâl ise ibadetle hikmet olur ve hikmetle konuşursun. Atacağın adımın nihayetine bakacaksın, sonu nereye varıyor?

Onun için bu üç noktaya çok dikkat etmek lâzım.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"Bir kimse, Allah'ın sevdiği bir söz söyler de o söz ile Allah-u Teâlâ'nın rızâsına ulaşabileceğini zannetmez.

Hâlbuki Allah-u Teâlâ o hayırlı söz sebebiyle kıyamete kadar o kimseden râzı olur.

Diğer bir kimse de Allah'ın gazabını mucip bir söz söyler, o sözün kendisini Allah'ın gazabına ulaştırabileceğini zannetmez.

Hâlbuki Allah-u Teâlâ o kimseye o kötü söz sebebiyle kıyamete kadar buğzeder." (Tirmizî)

Bir söz vardır, hiç kimse uymaz ebedi saadete erdirir. Bir söz vardır, kimse umursamaz ebedi felakete erdirir.

Çok dikkatli olmamız gerektiğini, Huzur-u ilâhi'ye çıkacağımızı size yavaş yavaş duyurmaya çalışıyorum.

Allah'ım ezelden aldıklarından etsin. Bu yol Hazret-i Allah'a ve Resulullah'a ait bir yoldur. Bunun için Cenâb-ı Hakk kimi nasip edip de aldıysa, bu alış kurtuluş olmuş oluyor.

Çünkü Âyet-i kerime'de:

"Ancak iman edip amel-i sâlih işleyenler, birbirlerine Hakk'ı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler müstesnâdır." buyuruluyor. (Asr: 3)

Onlar gerçek imana erenlerdir. Yaptıkları hayırlı amellerin karşılığını ahirette alabilmek için sabırla ömür sürerler, sonsuz olanı geçici olana tercih ederler. Bunun içindir ki haram yollarla elde edebilecekleri her türlü kazancı reddederler. Ömür sermayesini iyiye kullanarak kârlı çıkarlar.

Hazret-i Allah'a, Kitabullah'a, Resulullah'a iman ve sonra sâlih amel işlemek bizim için en büyük vazife.

Cenâb-ı Hakk bizi bununla mükellef tuttu. Bu yola da münevver denmiş. Zâhirden bâtına geçmiş. Bu zâhirden bâtına geçiş ise, dış âlemden iç âlemine geçiş ve birinci geçiştir.

Zâhirde bütün ilimler dışarıda. Fakat Allah-u Teâlâ kime nasip etti ise zâhiri ilimle meşgul olduğu gibi ona kalbinin kilidini açar ve kişi iç âlemiyle de meşgul olmaya başlar. Hazret-i Allah'ı zikreder, fikreder, tefekkür eder ve böylece meşgul olur.

Cenâb-ı Hakk buyuruyor ki:

"İçinizde... Görmüyor musunuz?" (Zâriyat: 21)

Dış âlemdeki bunu duymaz. Çünkü dışta. Bir insan ne kadar âlim olursa olsun dışta olduğu için içte olduğunu, bunu hissetmesi mümkün değil. Dışta arar, yerde arar, gökte arar, arşta arar. *"Allah-u Teâlâ oradadır."* der. Ondan ona yakın olduğunu bilmez. Dış âlemde kalır. Ne kadar âlim olursa olsun bilmez. Bilse de sureta bilir, gerçek manada bilmez.

Ve içeriye alınma basamakla olur. Ondan sonra murakabalarla içeriye nüfuz ede ede ede, bir gün olur varlığını ifna eder, Var'ı bulur. O zaman *"Hakikaten içerdeymiş!"* der, ama seneler geçti. O da nasibi olana.

Nurlu, Hikmetli ve Özlü Sözler:

"Benim hiçbir gün tahsilim yok. Böyleyken nasıl diyebilirim bu kitap benimdir diye. O'ndan değil de kendimden mi bileyim?"

Yemin ederim ki benim çöp kadar değerim yoktur. Hem mânevi gözle görüyorum, hem de açık ediyorum. Hep O'nun, hepsi O'nun...

O beni gösteriyor, resim gibi gösteriyor. Ben bugün varım yarın yokum. Bunu çok iyi öğrenin. Birisi çıkıp: "Ben!" dediği zaman ona: "Yalancı!" deyin."

•

"Yapılan yanlış işleri hoş görürsen, zâlimin zulmüne ortak olmuş olursun. Onları desteklersen, küfrüne ortak olmuş olursun. Haksızlığa sükût edersen, dilsiz şeytan olursun. Allah için Hakk'ı söylersen, Allah ehli olursun."

•

"Isıtalım, soğutmayalım; kolaylaştıralım, zorlaştırmayalım."

•

"Sen yapma! Yapınca, bulmamak mümkün değil."

•

"Rahat zamanda Hazret-i Allah'a yönelen bir kimseye, musibet zamanında Hazret-i Allah ona rahatlık verir. Buraya çok dikkat edin."

•

"Hazret-i Allah'a sevilmeğe lâzım, sevilmeğe içinde O'nun seveceği işleri yapmak lâzım. Bunu unutmayın!"

Ama O'nun düşmanı ile dost oldun mu da seni sevmez."

•

"Tavsiye ederim hayatta Hazret-i Allah'a dayanın. Allah ve Resul'üne dayanmayan bina yıkılmaya mahkûmdur. Vallahî Allah yıkar. Gizli sırrı ifşa ediyorum, Allah yıkar da âlem yıktı görünür."

•

"Bu topluluğa ayak uydurmak zordur. Çünkü Allah yoludur. Gaye yok, maksat yok, menfaat yok. Ne var? Rızâ var. Allah'ım rızâsından ayırmasın. Bu gemiye bin, bu topluluğa ayak uydur; ahirette ne demek istediğimi o zaman anlarsın."

•

"İhvan rahat aramaz, toplulukta gönül birliği arar."

•

"Nefsimiz vermeyi hiç sevmez. Bir kuruş da olsa beş kuruş da olsa hep almak ister, vermeye hiç yanaşmaz."

•

"Az söz hayır getirir, insan haklı da olsa çok sözde hayır yoktur."

•

"Ruh gıdasını aldıkça kuvvet bulur ve doyar. Nefis ise gıdasını aldıkça acıdır."

•

"Bir insan edebini muhafaza edebilirse, daima abdestli bulunup zikirle-fikirle çeşitli ibadetlerle meşgul olursa, evini cennet bahçesine çevirebilir."

•

"Namaz kılarken zihnim dağılıyor." diyen bir kardeşimize şöyle buyurdular:

"Namaza başlamadan evvel inşallah râbîta yapın, Salât-ü selâm getirin. Cenâb-ı Hakk dilerse huzurunuzu artırır. Çünkü râbîta ile kendinizi ve kalbinizi toplamış olursunuz."

•

"Bir insan kendisine istikamet vermeye çalışırken, hanımının, çoluk-çocuğunun üzerinde de cidden eğilmesi lâzım. Onları ahkâm mucibince yetiştirecek, cehennemden kurtaracak, cennete doğru yönlendirecek. Aksi halde onlar cehenneme doğru giderlerken kendisini cennette bırakmazlar."

•

"Öyle insan vardır ki; yalnız Allah için çalışır, malını da canını da ortaya koyar. Fakat halk ona düşmandır. Zaten onun halk ile hiç işi olmaz. O hep Hakk iledir.

Öyle insan da vardır ki; sırf maksat ve menfaat için çalışır. Görünüşte o halkın dostudur, halk da bu gibilerin hastasıdır. Çünkü o dalâlette, onlar da dalâlette. Bu gibilerin Hakk'la ilgisi olmaz."

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

EVLIYÂ-İ KİRAM
-Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN

"HÂTEMÜ'L-EVLİYÂ" HAKKINDAKİ BEYAN ve İFŞAATLARI (206)

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- (10)

Ocak 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 40-41

"Menâzilü'l-Kurbe": "Yakınlık Menzilleri" / 1

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla...

(Ebu Abdullah Muhammed bin Ali et-Tirmizî -rahimehullah-) buyurdu ki:

Menzillerin ilki Allah'a imandır. Bu, umumun yakınlığıdır. Sınırları genişlendiğinde, ancak farz ibadetler misâli şeylerle ona yaklaşırsa genişler.

Bu ise Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in kavliyle, Rabb'i Tebâreke ve Teâlâ'dan rivâyet ettiği buyrukla ilgilidir:

"Kulumu bana, farz ibadetleri yerine getirmesiyle yaklaştığı kadar yaklaştıracak hiçbir şey yoktur.

Şüphesiz kulum nâfile ibadetlerle de bana o kadar yakın olur ki, nihâyet ben onu severim. Sevince de, gözü olurum, onunla bakar; kulağı olurum, onunla işitir; eli olurum, onunla dokunur; ayağı olurum, onunla yürür; kalbi olurum, onunla anlar; dili olurum, onunla konuşur. Bana duâ ederse ona mutlaka icâbet eder, benden ne dilerse ona veririm." (Hakîm et-Tirmizî, *Nevâdirü'l-Usûl*, I/s. 382, II/s. 195, 233; *Hatmü'l-Evliyâ'*, s. 332)

Şu kadar var ki, işin en başında farzlar şart kılındığı vakit, bunlar ilâhi emir ve nehyi ikâme etmek içindir. İlâhi emir ve nehyin ikâmesi sırasında Allah'ın kendisine farz kıldığı şeyleri edâ eder; farzları tamamen edâ edinceye kadar yerine getirmekten geri durmaz.

Nitekim Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den şöyle rivâyet edilmiştir:

"Kişi namaz kıldığı için üçte biri, dörtte biri, beşte biri... ya da onda birine kadar zikredilebilecek kısmı ona yazılır." (Hakîm et-Tirmizî, *Şerhü's-Salât ve Makâsıduhâ*, s. 23)

Bir başka Hadis'te:

"Ona ondan daha geniş bir şey yazılmamıştır." buyurulmuştur. (Hakîm et-Tirmizî, *Şerhü's-Salât ve Makâsıduhâ*, s. 53)

[46] Muhaddes'in nefsi O'nun namazı içindedir; yakınlık bâbında O'nun farzları ile ilgili değildir. O ilâhi hikmetler bâbında, O'nun memur kılmadığı birtakım ibadetleri edâ eder. İlâhi hikmetler umum için, yakınlık ise has kullar içindir. Yakınlığa tâlip olan kimse, namazının içinde kendi nefsinin sözü ondan kesilip gidinceye dek devam ederek ona ulaşır. Yakınlık muhâl olduğu halde dili ve kalbiyle Rabb'ine münâcât eder; yakınlık nedir bilmeyen bir câhilden başkası buna söz söyleyemez. İlâhi isimleri işitip O'nunla konuşur. Bütün farzları edâ etmekle, kuşkusuz namaz bahsinden yana vassafettiğimiz her ne varsa onları da yerine getirmiş olur. Zekât da böyledir, Oruç da, Hacc ve Umre de aynı şekildedir.

Nitekim O'nun:

"Namazı kılın!" buyurduğunu görmez misin? (Bakara: 43)

İnzâl buyurduğu (Âyet'ler) içinde, onu zikrettiği yerlerden hiçbirinde: **"Sallû = Namazlanın!"** buyurmamıştır.

Yine şöyle buyurmuştur:

"Zekâtı verin!" (Bakara: 43)

"Zekkû = Zekâtlanın!" buyurmamıştır.

Yine şöyle buyurmuştur:

"Hacc'ı da, Umre'yi de Allah için tamamlayın." (Bakara: 196)

Burada da: **"Hacc'lanın, Umre'lenin..."** buyurmamıştır.

Ve buyurmuştur ki:

"Allah yolunda cihâd edin!" (Hacc: 78)

Sonra onu yine onlara bırakmamış, nihâyetinde:

"Nasıl cihad edilmesi gerekiyorsa, öylece hakkıyla..." buyurmuştur. (Hacc: 78)

Oruç hakkında da şöyle buyurmuştur:

"Bekleyip, tutamadığı diğer günler sayısınca tamamlaması için..." (Bakara: 185)

Onlar ilâhi kemâle erişenlerdir.

İman işi hakkında ise şöyle buyurulmuştur:

"Allah'a ve Resul'üne iman ediniz." (Nisa: 136)

Sonra, yine şöyle buyurulmuştur:

"Müminler o kimselerdir ki, Allah zikredilince kalpleri titrer, kendilerine Allah'ın âyetleri okunduğu zaman bu onların imanlarını artırır ve yalnız Rabb'lerine tevekkül ederler.

Onlar namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden başışta bulunurlar.

İşte onlar gerçek müminlerin ta kendisidir." (Enfâl: 2-4)

Allah'ın farzlarını edâ edip yerine getirenler; işte onlar ilâhi işlerin hakikatine vâsıl olmuşlardır.

Yakınlığa ulaştırılacak bu sıfat üzere farzlar edâ olunduğu vakit, O'nun menzillerinde yakınlık gerçekleşir, sonra O'nun belirlediği vesilelere ulaşılır.

Vesileler ehli O'nun mülkündedir, onlardan başkaları ise O'nun karargâhındadır.

Farzlar tamama erdikten sonra ise nâfileler meydana gelir.

Farzları edâ edince ondan kabul edilir; buradaki kabulden sonra nâfileler gerçekleşir.

Farzlar yerine getirilmedikçe nâfilelere geçmek mümkün olmaz. O artık ilâhi emri ve nehyi ikâme etmiştir. Bu sâlih amellerden sonra burada saadete erişir ve artık nâfileler sevdirilerek, kendisine O'na ulaştırılacak "nasihat" da verilir.

O öyle bir kimsedir ki, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den gelen bir rivâyette onunla ilgili olarak şöyle buyurulmuştur:

"Allah'ın öyle kulları vardır ki, ne peygamber ne de şehid olmadıkları hâlde, peygamberler ve şehidler onların makamlarına ve Allah'a karşı yakınlıklarına gıpta ederler."

"Yâ Resulellah! Onlar kimlerdir?" denilince şöyle buyurdu:

"Onlar Allah'a olan sevgileri nedeniyle O'nun kullarına ulaşanlar ve kullara sevgileri nedeniyle onları Allah'a ulaştıranlardır. Yeryüzünde Allah için nasihatte bulunarak dolaşırlar." (Tirmizî, *Sünen*: 2390)

Bir başka Hadis(-i kudsi)'de ise şöyle buyurulmuştur:

"Kendisikle bana ibadet edilen şeylerin en değerlisi, kullarıma benim için nasihat etmektir." (Muttakî el-Hindî, *Kenzü'l-Ummâl*, Hadîs no.: 7199)

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (139)

ABDÜRREZZÂK EL-KÂŞÂNÎ -Kuddise Sırruh- (6)

Ocak 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 42-43

Abdürrezzak el-Kâşânî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin "**Şerhü'l-Kâşânî alâ Fusûsu'l-Hikem**" adlı eserinde beyan ettiği en mühim ve en esrarlı hususlardan birisi de; risâlet, nübüvvet ve velâyet'in Hatemiyet'ini elinde bulunduran Muhammed Aleyhisselâm'ın, risâlet ve nübüvvetin Hâtem'i sıfatıyla zuhur edince velâyet yönünün geri plânda kaldığını, onun velâyet'inin müstakil bir biçimde ancak Hâtemü'l-evliyâ olan zâtın zuhûru ile ortaya çıkacağını haber veren beyanlarıdır.

Hazret, eserde hususiyetle bu noktaya dikkati çekerek şöyle buyurmuştur:

"Allah-u Teâlâ Zât'ı, sıfatları ve isimleriyle; başka bir şeyle değil, ancak gerçek Varlık'la varolan Hâtemü'l-velâye'nin aynındaki 'Veli' ve 'Hamîd' isimleriyle adlandırıldığı için, bu sıfatlar ancak velâyet'in Hâtem'inden elde edilebilir.

Hâtemü'r-rusul'ün velâyeti bakımından velâyet'in Hâtem'ine olan nisbeti, nebi ve resullerin kendisine olan nisbeti gibidir. O bâtın yönüyle Veli, ahkâm ve şeriatı tebliğ etmesi yönüyle Resul, ilâhî gizliliklerden ve hikmetlerin bilgilerinden haber vermesi yönüyle de Nebi'dir. Bâtını Hâtemü'r-rusul'ün bâtını olan Hâtemü'l-evliyâ ise; bâtın yönü ile Veli'dir.

O, şeriat ve ahkâmını vasitasız olarak Asıl'dan elde ettiği Peygamber Aleyhisselâm hakkında;

'Kuluna vahyedeceğini vahyetti.' (Necm: 10)

Şeklinde vârid olan; Hâtemü'r-risâle'nin velâyetindeki kemâle erişip de, mertebeleri vasitasız olarak müşâhade etmedikçe Hâtemü'r-risâle'ye vâris olamaz.

Zira herkese fayda sağlayan ve veren; onları vasıtalı olarak da, vasitasız olarak da feyizlendiren ancak odur.

İşte o (Hâtemü'l-evliyâ) da, cemaatin öncüsü olan Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-in hasenâtından bir hasenedir. Çünkü o (Hâtemü'r-rusul), risâlet makamında bir şeriatla zuhurunu daimî kılan ve Hakk'ın 'Hâdî' isminin içine sığdırılan isimlerin hepsini biraraya toplayan, Zât-ı ehadiyyet'le ilgili olan kendi Velâyet'ini izhâr etmemiş; dolayısıyla da onun bâtın velâyeti olan bu hasene, velâyet'in Hâtem'ine vâris olan mazharda zuhur edinceye kadar bâki kalmıştır. Zira onun zâhiri nübüvvet, bâtını ise velâyet'tir." (Şerhü'l-Kâşânî alâ Fusûsu'l-Hikem; Ayasofya, nr.: 1901, 22^a-22^b yaprağı.)

Zâhirinin nübüvvet oluşu bu kitapların yayılışdır. Velâyet ise hiçbir şey bilmediği hâlde Allah-u Teâlâ'nın ona lütfetmesidir. Tek kelime ile onu ona vermiş, onda öyle tecellî etmiş. O'nun tecellîsi nerede ise orada O var. O da o lütfu o kendisine verilen velâyetten yaymaktadır.

Nitekim Muhyiddin-i İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri bir işaret veriyor ve "**Fütûhâtü'l-Mekkiyye**" isimli eserinde şöyle buyuruyor:

"İnsanların çoğu aynı zamanda onun, mutlak bir biçimde 'Hâtemü'n-nübüvve' olduğunu da bilmez."

Bu zât-ı muhterem bu mevzuyu o kadar güzel açıklamış ki, âdetâ hiç izaha lüzum yok.

Velâyet'inin müstakil bir biçimde ancak Hâtem-i veli'nin zuhûru ile ortaya çıkması, irşadın bütün dünyaya yayılmasıdır.

"O, şeriat ve ahkâmını vasitasız olarak Asıl'dan elde eder." sözünün mânâsı, doğrudan doğruya onun Allah-u Teâlâ'nın halifesi olmasından dolayıdır.

Hâtemü'r-rûsul'ün velâyeti bakımından velâyet'in Hâtem'ine olan nisbeti, nebi ve resullerin kendisine olan nisbeti gibi olmasının mânâsı ise; vasitasız olarak Allah-u Teâlâ'nın desteği demektir, bunu böyle bilin. Burada hiç kimsenin dahli olmaz.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Benim Allah ile öyle vaktim olur ki, oraya ne yakın bir melek sızabilir, ne nebi ne de resul sokulabilir." (Keşfü'l-Hafâ)

En ince sırlardan bir tanesi budur, anlaşılması mümkün değildir. Sakın anladığınızı sanmayın. Bunlar sırrın sırrıdır, bunları ilim almaz, akıl almaz, hiçbir şey almaz. İlim yetmez ki anlatılsın ve anlaşılsın. Bu ancak yaşayana âittir, işitene âit değil. O bildirdiği zaman, O gösterdiği zaman görülür ve bilinir. O anda ne lütuf buyuracağını mahlûk dahi bilmez.

Velâyet denilince umumî olarak velilerin velâyeti anlaşılıyor, halbuki burada kastedilen velâyet o velâyet değildir. Bir Hâtem-i nebi'nin velâyeti var, bir de Hâtem-i veli'nin velâyeti var, iki velâyet mevcut. Allah-u Teâlâ mahlûkatı yaratmadan önce bu kandilleri yaratmıştır. Onun için diğer velilere şâmil değildir. Yalnız bu iki kandile şâmidir. Değil velilerin, peygamberlerin velâyetine dahi şâmil değil. Niçin şâmil değil? Peygamberler dahi oradan aldıkları için. O velâyet onlara verilmemiş.

Velâyetin küllîsi burada toplandı ve burada kesildi. Olduğu gibi intikal eden bu velâyet, bundan sonra da hiçbir şekilde intikal etmeyecek.

Nitekim Karabaş Veli -kuddise sırruh- Hazretleri buyururlar ki:

"Peygamberlerin ve velilerin bu iki Hâtem'ine tahsis edilenin, ikisinden başkasına akıtılması bahis mevzuu olamaz. Bilâkis onun hâlinin ve elde edilişinin zorluğu apaçıktır."

Çünkü kanal ikidir:

Nebilerin ve risâletin kanalı, onlarla ilgili olan her şeyin elde ettirildiği ve emânet edildiği Efdâlü'l-Kâinat Muhammed Mustafâ Aleyhisselâtu vesselâm'dır.

Velâyet kanalı ise Hâtemü'l-evliyâ olan bir imamdır. O Hâtemü'r-rûsul'ün bir parçası, tâbisi ve aynı zamanda onun bâtın şeriatı hususundaki vârisidir."
(Kâşifü'l-Esrâr, Hacı Mahmud ef. no: 225, 24^b-27^b yaprağı)

Hakk'ın desteği olduğu için bu **"Velâyet"** hepsinden üstündür. Diğer velilerin velâyetinde vasita var. Onda ise vasita yok. Üstünlük oradan geliyor.

Allah-u Teâlâ öyle murad etmiş, o kandili O koymuş, o nuru O koymuş. **"Oradan alacaksınız."** buyurmuş. Yoksa kişide hiçbir şey yok.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin memleketinden sürülme noktası işte burasıdır. Onlar Hakk ile halkı ayıramadılar. O ise ayırdığı için, ortaya koyduğu için sürüldü.

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhümâ- Hazretleri Talâk sûre-i şerif'inin 12. Âyet-i kerime'si hakkında:

"Eğer bu Âyet-i kerime'nin tefsirini yapacak olsam, beni mutlaka taş yağmuruna tutarsınız!" buyurmuştur.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri açmış, taşladılar. Fakat fakir bunların hepsini bir bir açıyoruz, kimsenin kılı kıpırdamıyor. Allah-u Teâlâ öyle bir üslup vermiş ki, o üslupla gidiliyor. Bunların hepsi açılıyor. Açılmayan hiçbir sır yok. Fakat hiçbir kimsenin de kılı kıpırdamıyor. Âyet-i kerime gösteriyoruz, Hadis-i şerif gösteriyoruz, mevzu gösteriyoruz, bakıyor ki tamam, hiçbir itirazı olmuyor. Amma altında derya var, onu kimse görmüyor.

Abdülkâdir Geylânî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Fütûhü'l-Gayb**" adlı eserinde buyurur ki:

"Allah-u Teâlâ birçok bilinmeyen ilimleri onun kalbine yerleştirmiştir. Hiç kimsenin erişemeyeceği sırları ona sezdirmiştir." (33. Makale)

O'nun sezdirmesiyle O'nun bildirmesiyle bunlar oluyor. O kandile ne koyduysa o oluyor. İsim de o oluyor, cisim de o oluyor, nur da o oluyor. O kandile ne lütfettiyse o kandilden o çıkıyor. Özü hülâsası bu.

O dilediği zaman hem gösterir, hem bildirir. İbrahim Aleyhisselâm'a tecellî ettiği gibi tecellî eder. Fakat onu kimse bilmez. Bilmesi, aklının yetişmesi mümkün değildir. Arasında perde var, istediği zaman O'nunla konuşur. Yemin ederim ki kâinat da bir perdedir. Hep O, hep O... Değil o kimse, kâinat da bir perdedir.

İmam-ı Gazâlî -kuddise sırruh Hazretleri: "**İhyâu Ulûmi'd-Din**" adlı eserinde:

"O melekten gelen ilham ile, şeytanın vesvesesini ayırdedecek hassayı elde eder." buyurarak, onun hiç yanılmadığını beyan ediyor.

Kalp nur olunca, Allah-u Teâlâ ona vukûfiyet kesbettirdiği zaman ibre o anda sağlanır. Kalp onun Rahmânî mi şeytânî mi olduğunu hassasiyetle ayırdeder. Halkın anlaması güç olan şeylerin tefriki onun için çok kolaydır. Çünkü o Allah-u Teâlâ'nın tasarrufundadır. Bütün bu sırlar kendiliğinden akar.

Allah-u Teâlâ Mürselât sûre-i şerif'inin 4. Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"(Hak ile bâtılın, hakikat ile dalâletin, doğru ile eğrinin) arasını ayırdıkça ayıranlara andolsun ki!" (Mürselât: 4)

Mülkün sahibi Hazret-i Allah dilediği zaman dilediği şekilde mülkünü yönettiği gibi, dinini yönetmek için de dilediği zaman dilediğini gönderir. Hüküm O'nundur.

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

İbtilâ ve İmtihan (17)

Ocak 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 44

Bir Müminin Hayatında İbtilânın Yeri ve Önemi (4)

İlâhî İzin Olmayınca:

Musibet tıpkı deniz dalgası gibidir, birbiri ardınca devamlı gelir. Allah-u Teâlâ isabet ettirmemeyi dilemişse, denizin dalgasını seyrettiğin gibi olursun. Dalgalar sana gelir, fakat hiç dokunmaz, dışarıdan seyredersin. En hayırlısı dışarıdan seyretmek.

Bütün kâinat düşmanın olsa, O seni hıfz-u himaye etmeyi dilemişse:

"Allah'ın izni olmayınca hiçbir musibet isabet etmez." (Teğâbûn: 11)

Âyet-i kerime'si mucibince bir tek kılına zarar gelmez.

Bütün kâinat dostun olsa, kahretmeyi murad ettikten sonra, kıl kadar kimsenin sana yardımı olamaz ve seni kurtaramaz.

Sanki o musibet, bizâtihi insana yönelmiş, isabet etmek için Allah-u Teâlâ'nın iznini beklemektedir.

Nice musibetler vardır ki, sabırlarından dolayı fazla sevap almak, günahları örtmek ve benzeri başka bir şey için insana gelip çatar.

Kişinin işlediği bir kötülük sebebiyle başına gelen musibetler de ancak Allah-u Teâlâ'nın izni ve iradesi ile olur.

Günahlar Yüzünden Gelen Musibetler:

"Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir." (Şûrâ: 30)

Âyet-i kerime'sinde beyan buyurulduğuna göre, kula isabet eden bütün felâket ve musibetler kendi günahları sebebiyledir.

Buradaki musibetten maksat, herhangi bir musibettir. Vücuduna batan bir dikenin acısı, her türlü üzüntü, sıkıntı, korku ve her türlü hastalıklar birer musibettir. İbtîlâ bununla da kalmaz, insanın malında, aile efradında, çocuklarında da olabilir.

"O yine de çoğunu affeder." (Şûrâ: 30)

Dünyada hesaba çekmez, kötülük yapanları hemen cezaya uğratmaz. Bu da O'nun rahmetinin bir eseridir.

Hakk yolda bulunan bir müminin karşılaştığı sıkıntılar onun sadece günahlarına kefaret olmakla kalmaz, Allah katındaki derecesini de yükseltir.

Nuh Aleyhisselâm'ın kavminin küfürde uzun zaman inat ve ısrar etmeleri üzerine Allah-u Teâlâ onları kıtlıkla mübtelâ kıldı. Çok sıkıntılar çektiler, malları ve hayvanları helâk oldu, kadınlar kısırlaştı.

Nuh Aleyhisselâm onlara öğütlerde bulundu:

"Rabb'inizden mağfiret dileyin, çünkü O çok bağışlayıcıdır." (Nuh: 10)

Tevbe edenlerin tevbesini, şirk ve küfür hususundaki günahları, ne kadar çok olursa olsun kabul eder.

"Mağfiret dileyin ki, üzerinize gökten bol bol yağmur indirsin." (Nuh: 11)

Eğer siz O'ndan bağış isterseniz, o da size bolca yağmur yağdırır.

"Mallarınızı ve oğullarınızı çoğaltsın." (Nuh: 12)

Sizi büyük servetlere, bir nice evlât ve ahfâda nâil buyurur.

"Size bahçeler ihsan etsin." (Nuh: 12)

Size gölgeli ve meyveli ağaçları olan geniş bahçeler verir.

"Sizin için ırmaklar akıtsın." (Nuh: 12)

O sebeple mahsullerinizi çoğaltır, ihtiyaçlarınızı giderir.

"Size ne oluyor ki Allah'a büyüklüğü yakıştıramıyorsunuz?" (Nuh: 13)

Kudret ve azametinden korkmuyor, makamı karşısında titremiyor, O'ndan sakınmak suretiyle sevabını ummuyorsunuz...

İSLÂM İLMİHALİ

HACC (36)

Ocak 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 45

HACC HAKKINDA BİR TATBİKAT (20)

14. Bayramın Birinci Günü (10. Zilhicce):

- Vakti girince sabah namazı erkence kılınır, daha sonra Müzdelife vakfesi yapılır.

Bu vakfenin vakti, tan yeri ağırmaya başlamasından, güneşin doğmasına kadar olan müddettir.

- Daha sonra Meş'ar-i haram'a gidilir, kibleye karşı durup duâ edilir:

"Allahümme bihakkıl-meş'aril-harâmi vel-beytil-harâmi ver-rükni vel-mekâmi, eblîğ rûha Muhammedin minnat-tahiyyete ves-selâme ve edhılñâ dâres-selâmi, yâ zel-celâli vel-ikram."

"Allah'ım! Meş'ar-i haram hürmetine, haram evin hürmetine, rükün ve makam hürmetine, Muhammed'in ruhuna bizden tahiyyeler ilet, bizi esenlik evine koy! Ey celâl ve ikram sahibi!"

- Ortalık iyice aydınlanınca Mina'ya hareket edilir. Yol boyunca "Telbiye", "Tekbir", "Tehlil", "Zikir" ve "Tesbih" ile meşgul olunur.

- Mina'da ilk yapılacak şey, **"Akabe Cemresi"**ne yani büyük şeytana taş atmaktır. Bu taşları atmanın vakti bir tam gündür. Orta ve küçük cemrelere birinci gün taş atılmaz.

Sağ elin baş ve şahadet parmağı ucuyla yedi taş arka arkaya ve birer birer atılır. Taşların hedefine isabet etmesi şarttır. Her taş atılırken **"Allah-u Ekber"** denir ve ilk taşın atılmasıyla artık telbiyeye son verilir.

Bu taşlama, insanları günahlara düşürmeye çalışan şeytana karşı bir tür tepkinin, ona karşı direnmenin sembolik bir ifadesidir.

• Taşlamanın Sıhhatinin Şartları:

Taşları kümelere fırlatarak atmak.

Atılan şeylerin taş, kurumuş çamur gibi üzerinde teyemmüm câiz olacak şey cinsinden olması.

Taşları ayrı ayrı atmak.

Taşları kümelerin üzerine veya yakınına düşürmek. (Birbuçuk metre uzağına düşerse sahih olmaz.)

Taşların kümelerin üzerine, atanın fiili sonucu ulaşması. (Atılan taş bir yere düştükten veya çarptıktan sonra, kendiliğinden atılan yere ulaşırsa, sahih olur.)

Gücü yetenin taşları bizzat kendisi atması. (Ayakta namaz kılamayacak derecede hasta veya güçsüz olanlar, başkasını vekil ederek taşlarını atırırlar.)

Taşları Remy-i cimâr için belirlenen vakit içinde atmak.

• Şeytan taşlamada çok esrarlar vardır. Cemrelere taş atılırken niyet şöyle olacak:

"Allah'ım! Ben bu taşı şeytana atıyorum. İçimdeki hırs, hased, kin, kibir, ucb, riyâ, şehvet, yalancılık... gibi kötü huylarımı ativer."

Her bir taş atılırken bir ahlâk-ı zemime kalbten geçirilecek.

• Şeytan Taşlarken Okunacak Duâ:

"Bismillâh, Allâhü Ekber, rağmen liş-şeytâni ve hizbih. Allâhümme'calhü haccen mebrûra, ve zenben mağfûrâ, ve sa'yen meşkûra, ve amelen sâlihan makbûlâ, ve ticâraten len tebûr. Bi keramike yâ ekramel-ekremîn, ve bi rahmetike yâ erhamer-râhimîn."

"Allah'ın adıyla, Allah en büyüktür. Şeytanın ve taraftarlarının burnunun yere sürtülmesi (zelîl ve hakir olması) için atıyorum."

Allah'ım! Haccımı makbûl eyle, günahlarımı bağışla, sa'y-u gayretimi şükre değer kıl, işlerimi sâlih ve makbûl, ticaretimi daima kazançlı eyle. Merhametlilerin en merhametlisi, kerem sahiplerinin en kerîmi olan Rabb'im, lutf-u kereminle ve merhametinle muamele eyle."

• Üç cemreye de ayrı ayrı taş atmakla; tardedilen şeytanın hayat boyunca öne süreceği hilelerini ve müdahalelerini kırmak, her çıkışında onunla mücadele etmek gerektiği işaret edilmiş oluyor.

• **Remy-i Cimâr'ın Mekruhları:**

Bir taşı kırıp, birkaç taş yaparak atmak.

Atarken yerine ulaşmayan taşı alıp yeniden atmak.

Cemre mahallinden, başkalarının attıkları taşları alıp atmak.

Temiz olmayan taşları atmak.

Bir cemreye aynı gün yediden fazla taş atmak.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyahallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

**"Ashâbım Yıldızlar Gibidir. Hangisine Uyarsanız Hidayeti Bulmuş Olursunuz."
(Beyhâkî)**

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyahallahu Anh- (52)

Ocak 2018
Hakikat Aylık İslâm Dergisi
s. 46

Resulullah Aleyhisselâm'ın Kendilerinden Sonrası İçin İşaret Buyurmaları:

Ebu Musâ el-Eş'arî -radiyallahu anh-den rivayete göre, müşârün-ileyh bir kere evinde abdest alıp dışarı çıkmıştı. Ebu Musâ (rivayetine devam ederek) der ki:

"Eviden çıkınca; Artık bugün muhakkak Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in meclisine gitmek ve bütün gün herhalde maiyyetlerinde bulunmak bana lâzımdır, diye ahdettim.

Ebu Musa bu niyetle Mescid-i Saadet'e geldi. Ve Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-i sordu. Mescitte bulunanlar:

"Resulullah mescitten çıktı ve şu cihete yönelip gitti." dediler. Ben de mescitten çıkıp Resulullah'ı sora sora peşisıra gittim. Nihayet Resulullah'ı Erîs kuyusu(nun bulunduğu bosta)na girmiş buldum. Ben de kapının yanına oturdum. Bu bostanın kapısı, hurma dalından yapılmıştı. Nihâyet Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- kazâ-yı hâcet edip abdest aldı. Ben de kalkıp Resulullah'ın yanına vardım. Gördüm ki, Resulullah Erîs kuyusuna ve kuyu ağzındaki bileziğinin ortasına oturmuş ve (serinlemek için) iki baldırını açarak kuyuya sarkıtmıştı. Ben Resulullah'a selâm verdim. Sonra geri dönüp kapının yanına oturdum. Ve kendi kendime: Artık bugün ben, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in kapıcısı olurum, diye karar verdim. Bu sırada Ebu Bekir -radiyallahu anh- gelmişti. Kapıyı çaldı. Ben: O kimdir? diye sordum. "Ebu Bekir!" dedi. "Biraz müsaade ediniz!" dedim. Sonra gittim; "Yâ Resulellah! Şu bekleyen Ebu Bekir'dir; (huzurunuzda gelmek için) müsaade istiyor" dedim.

Resulullah: "İzin ver ve onu Cennet'le müjdele!" buyurdu.

Geri döndüm. Ebu Bekir'e: "Giriniz! Hem Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- seni Cennet'le müjdeler" dedim. Ebu Bekir girdi. Ve kuyu bileziğinde Resulullah'ın sağ tarafına isabet eden yere oturdu. Ve baldırlarını açarak Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-in yaptığı gibi ayaklarını kuyuya sarkıttı. Sonra ben dönüp (kapı yanındaki yerime geldim) oturdum. Ben (evden çıkarken) kardeşimi abdest alıp arkamdan bana yetişmek üzere bırakmışım. Kardeşimi kastederek: Allah filân hakkında hayır ve saadet kastederse şimdi o da buraya gelir, diye hatırladım. Bu sırada birisi kapıyı salladı. "Kimdir o?" dedim. "Ömer İbnü'l-Hattâb'dır!" diye cevap verdi. "Biraz müsaade ediniz!" dedim. Sonra Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-e geldim, selâm verip: "Yâ Resulellah! Şu bekleyen Ömer İbnü'l-Hattâb'dır; müsaade istiyor" dedim.

Resulullah: "İzin ver ve onu Cennet'le müjdele!" buyurdu.

Geldim ve Ömer'e: "Giriniz! Ve Resulullah seni Cennet'le müjdeledi" dedim. Ömer de geldi. Ve kuyu ağzındaki bileziğin Resulullah'ın sol tarafına tesâdüf eden yerine oturdu. O da iki ayağını kuyuya sarkıttı. Sonra ben kapı yanındaki yerime dönüp oturdum. Yine (kardeşimi hatırlayarak): Allah filân hakkında hayır ve saadet dilerse, o da buraya gelir (bu saadete erişir) dedim. Yine bir adam geldi, kapıyı depretti. "Kimdir o?" dedim. "Osman İbn-i Affân'dır" dedi. "Biraz müsaade ediniz!" dedim. Ve Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-e gelip haber verdim.

Resulullah: "İzin ver, onu da kendisine erişecek belâ ve imtihan üzerine Cennet'le müjdele!" buyurdu.

Ben de geldim ve Osman'a: "Giriniz! Resulullah seni, cenâbınıza erişecek belâ ve musibet üzerine Cennet'le müjdeledi" dedim. O da girdi. Fakat kuyu bileziğini dolmuş buldu da Resulullah'ın karşısında başka tarafa oturdu." (Sahîh-i Buhârî: 1490)

Bazı ulemâ, Hazret-i Osman -radiyallahu anh- Efendimiz'in bu hâli için kabirlerinin Ravzâ-i Mutahhara'da; Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ile Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- ve Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendilerimiz'in yanında olmayıp onlara yakın ve karşı tarafta "Cennetü'l-Bâki"de olacağına işaret vardır demişlerdir.

Hakikaten; Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in bir mucizesi olarak, Hazret-i Osman -radiyallahu anh- Efendimiz'in şehadetine sebep olan büyük fitneler zuhura gelmiştir. Bu fitneler sonucunda şehid edilmiş ve Cennetü'l-Bâki kabristanlığına defin edilmişlerdir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, huzur-u saadetlerinde cereyan eden bu hâllerde, hiçbir kelâm konuşmadan, kendisinden sonrası için olacak hilâfetin kimler tarafından tayin olunacağını isim isim zikir etmemekle beraber Allah-u Teâlâ, Resul'ü Muhammed Aleyhisselâm'a haber vermişlerdir.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |